

K. br.1/21-19

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU, u vijeću sastavljenom od sudije Ivana Adamovića predsjednika vijeća, i članova vijeća sudija Dragana Mrdaka i Violete Raičević, uz učešće samostalnog referenta - zapisničara Radmile Duborije, u krivičnom predmetu protiv okrivljenih A. M. i A. M. iz B, zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju u saizvršilaštvu iz čl. 143. u vezi čl. 20 i čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore i okrivljenog V. L. iz B, zbog krivičnog djela laka tjelesna povreda iz čl. 152 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, (KZ CG), na javnom glavnom pretresu u prisustvu državnog tužioca u Višem državnom tužilaštvu u Bijelom Polju Lj. M, okrivljenog A. M, njegovog branioca, advokata A. A, okrivljenog A. M, njegovog branioca, advokata D. V, okrivljenog V. L, i njegovog branioca adv. R. Popovića, donio je dana 28. 10. 2021 godine, a javno objavio dana 02. 11. 2021. godine,

P R E S U D U

Okrivljeni A. M, JMBG ..., od oca M. i majke U, rođene H, rođen .. godine, u B, sa prebivalištem u mjestu rođenja, naselje R, neoženjen, nezaposlen, sa završenom osnovnom školom, lošeg imovnog stanja, osuđivan presudama: Osnovnog suda u Beranama K. br. 226/15 od 17. 05. 2016 godine, zbog kd. iz čl. 239 st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 30 dana, K. br. 67/16 od 23. 06. 2016 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 tačka 3 Kz-a CG na kaznu zatvora od 7 mjeseci, K. br. 69/16 od 27. 10. 2016 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 tačka 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 6 mjeseci, K. br. 70/16 od 28. 09. 2016 godine, zbog kd iz čl. 240 st. 1 tačka 3 Kz-a CG na kaznu zatvora od 3 mjeseca.

Okrivljeni V. L, JMBG ..., od oca J. i majke V, rođene Š, rođen ... godine, u B, sa prebivalištem u mjestu rođenja, selo D, neoženjen, nezaposlen, lošeg imovnog stanja, osuđivan presudama Višeg suda u Bijelom Polju, K. br. 30/04 od 30. 12. 2004 godine, zbog kd. iz čl. 242 st. 4 u vezi st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 2 godine i 6 mjeseci, Osnovnog suda u Beranama, K. br. 281/05 od 21. 07. 2006 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 3 mjeseca, K. br. 135/07 od 20. 10. 2009 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 1 godinu, Osnovnog suda u Podgorici K. br. 25/10 od 16. 04. 2012 godine, zbog kd. iz čl. 152 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a CG na novčanu kaznu od 1.300 eura, Osnovnog suda u Beranama, K. br. 137/14 od 25. 02. 2015 godine, zbog kd. iz čl. 168 st. 1 Kz-a CG na novčanu kaznu od 800 eura, Osnovnog suda u Podgorici K. br. 569/2019 od 14. 04. 2020 godine, zbog kd. iz čl. 384 st. 4 u vezi st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 1 godinu,

K R I V I S U

Zato što su:

Dana, 15. 04. 2019 godine, oko 11:00 časova, u B, u hodniku Doma zdravlja "dr. N. L", okrivljeni A. M, u uračunljivom stanju - sposoban da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima i sa umišljajem - svjestan zabranjenosti svog djela i htio njegovo izvršenje, pokušao da liši života V. L, na način što, znajući da će u Dom zdravlja doći okrivljeni V. L, A. M. ušao u unutrašnjost i uz stepenice došao u prostorije Centra za mentalno zdravlje, nakon čega je u isti Centar došao okrivljeni V. L, a za njim A. M, te u hodniku tog Centra došlo je do svađe između okrivljenih A. M. i V. L, pa kada je A. M. pozvao okrivljenog V. L. da se rasprave napolju i pošao sa okrivljenim A. M. niz stepenice, a za njima okrivljeni V. L, koji je nogom udario A. M. u predjelu grudi, došlo je do tuče između okrivljenih A. M. i A. M, s jedne strane i okrivljenog V. L, s druge strane u kojoj je okrivljeni A. M. izvadio predmet - nož koji je prethodno ponio sa sobom iz desnog rukava jakne i sječivom noža više puta udario V. L. u predjelu ramena i lijeve ruke, pa kada se okrivljeni A. M. našao iza leđa okrivljenog V. L, nastavio je drškom noža da ga udara u predjelu vrata i potiljačnog dijela glave, nanoseći mu lake tjelesne povrede u vidu dvije ubodne rane u predjelu lijeve nadlaktice i lijevog ramena, pri čemu je okrivljeni A. M. bio svjestan da ga na taj način može lišiti života, što je i htio, nakon čega je okrivljeni V. L. od A. M. oteo drvenu palicu, sredstvo podobno da tijelo teško povrijedi ili zdravlje teško naruši i istom, dok su okrivljeni A. M. i A. M. bježali prema izlazu Doma zdravlja, više puta udario okrivljenog A. M. u predjelu glave, nanoseći mu lake tjelesne povrede u vidu dva crtasta krvna podliva u lijevom zaušnom predjelu i na lijevoj polovini vrata, pri čemu je okrivljeni V. L. bio sposoban da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima i svjestan zabranjenosti svog djela i htio njegovo izvršenje,

- čime je okrivljeni A. M. izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika Crne Gore, a okrivljeni V. L. krivično djelo laka tjelesna povreda iz čl. 152 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore,

-pa ih sud, primjenom citiranih zakonskih propisa, te čl. 2, 4, 5, 13, 15, 32, 36 i 42, (za okrivljenog A. M. i primjenom čl. 45 i 46) Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ-a CG) i čl. 226, 229, 239 i 374 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore (ZKP-a CG),

OSUĐUJE

Okrivljenog A. M. na kaznu zatvora od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, a okrivljenog V. L. na kaznu zatvora od 3 (tri) mjeseca.

Okrivljeni A. M. i V. L. se obavezuju da ovom sudu plate na ime paušala iznos od po 80,00 eura, kao i na ime ostalih troškova krivičnog postupka solidarno iznos od 1.067,10 € koje iznose će uplatiti na račun Budžeta Crne Gore broj: 832-7114-98, u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, s tim što su dokaz o uplati dužni dostaviti krivičnoj pisarnici ovog suda.

Imovinsko pravnog zahtjeva nije bilo.

NAPROTIV,

Okrivljeni A. M., JMBG ..., od oca M. i majke U, rođene H, rođen .. godine, u B, sa prebivalištem u mjestu rođenja, naselje R, neoženjen, nezaposlen, sa završenom osnovnom školom, lošeg imovnog stanja, neosuđivan,

-na osnovu čl. 373 st. 1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

-Kojom je predstavljeno da je:

Dana, 15. 04. 2019 godine, oko 11:00 časova, u B, u hodniku Doma zdravlja "dr. N. L", okrivljeni A. M, po prethodnom dogovoru sa okrivljenim A. M. ostvarujući zajedničku odluku za izvršenje krivičnog djela, u uračunljivom stanju - sposoban da shvati značaj svog djela i da upravljaju svojim postupcima i sa umišljajem - svjestan zabranjenosti svog djela i htio njegovo izvršenje, pokušao da liši života V. L, na način što, znajući da će u Dom zdravlja doći okrivljeni V. L, došao do ulaza istog i okrivljeni A. M. ušao u

unutrašnjost i uz stepenice došao u prostorije Centra za mentalno zdravlje, nakon čega je u isti Centar došao okrivljeni V. L, a za njim okrivljeni A. M, te u hodniku tog Centra došlo je do svađe između okrivljenih A. M. i V. L, pa kada je okrivljeni A.M. pozvao okrivljenog V.L. da se rasprave napolju i pošao sa okrivljenim A. M. niz stepenice, a za njima okrivljeni V. L, koji je nogom udario okrivljenog A. M. u predjelu grudi, došlo je do tuče između okrivljenih A. M. i A. M, s jedne strane i okrivljenog V. L, s druge strane u kojoj su okrivljeni A. M. i A. M. izvadili predmete koje su ponijeli sa sobom i to okrivljeni A. M. nož iz desnog rukava jakne i sječivom noža više puta udario V. L. u predjelu ramena i lijeve ruke, a okrivljeni A. M. drvenu palicu dužine oko 50 cm sakrivenu ispod gornjeg dijela trenerke i tim predmetima istovremeno udarali okrivljenog L. V, tako što je okrivljeni M. A. zamahivao nožem u pravcu glave okrivljenog L. V, pa kako je u tom momentu okrivljeni L. V. podigao ruke braneći se od udaraca okrivljenog M. A. i pokušavajući da od njega oduzme drvenu palicu, sječivom noža više puta udario okrivljenog L. V. u predjelu ramena i lijeve ruke, nanoseći mu tjelesne povrede u vidu ubodno-rezene rane dimenzija oko 3x2 cm u predjelu spoljašnje strane lijeve nadlaktice i ubodno-rezne rane dimenzija oko 2x1,5 cm u predjelu lijevog ramena, koje povrede predstavljaju lake tjelesne povrede, te kada se okrivljeni M. A. našao iza leđa okrivljenog L. V, nastavio je nožem da ga udara u predjelu vrata i potiljačnog dijela glave, a okrivljeni M. A. je i dalje udarao drvenom palicom koju je držao u desnoj ruci okrivljenog L. V, pri čemu je okrivljeni A. M. bio svjestan da ga zajedno sa okrivljenim A. M. može lišiti života, što je i htio,

-čime bi izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju u saizvršilaštvu iz čl. 143 u vezi čl. 20 i čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore,

-jer nije dokazano da je izvršio krivično djelo za koje je optužen.

Troškovi krivičnog postupka za oslobađajući dio presude padaju na teret Budžeta, a o istima će biti odlučeno posebnim rješenjem, shodno čl. 230 ZKP-a CG.

Imovinsko pravnog zahtjeva nije bilo.

O b r a z l o ž e n j e

Viši državni tužilac u Bijelom Polju podnio je ovom sudu optužnicu Kt. br. 17/19 od 04. 07. 2019 godine, protiv okrivljenih A. M. i A. M. iz B, zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju u saizvršilaštvu iz čl. 143. u vezi čl. 20 i čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore i okrivljenog V. L. iz B, zbog krivičnog djela laka tjelesna povreda iz čl. 152 st. 2 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, s tim što je zastupnica optužbe na glavnom pretresu održanom dana 16. 06. 2020 izmijenila činjenični opis optužnice, tako što je na drugoj strani optužnice u 16 redu dispozitiva iste poslije riječi „desnog rukava i jakne“, pa do 25 reda dispozitiva do riječi „lijevom rukom“, umjesto navedenog činjeničnog opisa u tom dijelu, navodeći da treba da stoji „a okrivljeni M. A. drvenu palicu dužine oko 50 cm, sakrivenu ispod gornjeg dijela trenerke i tim predmetima istovremeno udarali okrivljenog L. V, tako što je okrivljeni M. A. zamahivao nožem u pravcu glave okrivljenog L.V, pa kako je u tom momentu okrivljeni L. V. podigao ruke braneći se od udaraca okrivljenog M. A. i pokušavajući da od njega oduzme drvenu palicu, sječivom noža više puta udario je okrivljenog L. V.

u predjelu ramena i lijeve ruke, nanoseći mu tjelesne povrede u vidu ubodno-rezene rane dimenzija oko 3x2 cm u predjelu spoljašnje strane lijeve nadlaktice i ubodno-rezne rane dimenzija oko 2x1,5 cm u predjelu lijevog ramena, koje povrede predstavljaju lake tjelesne povrede, te kada se okrivljeni M. A. našao iza leđa okrivljenog L. V, nastavio je nožem da ga udara u predjelu vrata i potiljačnog dijela glave, a okrivljeni M. A. je i dalje udarao drvenom palicom koju je držao u desnoj ruci okrivljenog L.V“. Takođe, izmijenila je činjenični opis u dijelu koji se odnosi na opis povreda kod okrivljenog M. A, tako da umjesto „dva linearna krvna podliva u predjelu potiljačne kosti iza lijevog uva koji se nastavljaju niz vrat“, treba da stoji „dva crtasta krvna podliva u lijevom zaušnom predjelu i na lijevoj polovini vrata“, dok u ostalom dijelu činjenični opis, kao i pravna kvalifikacija krivičnih djela ostala neizmijenjena.

Sud je u osuđujućem dijelu presude izmijenio činjenični opis shodno utvrđenom činjeničnom stanju, u granicama svojih ovlaštenje, prilagođavajući ga izvršenju djela od strane pojedinca-okrivljenog A. M, a u oslobađajućem dijelu presude izostavljajući opis radnji koje je okrivljeni V. L. izvršio prema okrivljenom A. M.

Glavni pretres je održan i zaključen u prisustvu državnog tužioca Lj. M, okrivljenog A. M, njegovog branioca, advokata A. A, okrivljenog A. M, njegovog branioca, advokata D.V, okrivljenog V. L. i njegovog branioca Adv. R. P.

Državna tužiteljka Lj. M, u završnoj riječi je izjavila da je dokazima izvedenim tokom postupka nesumnjivo dokazano da su okrivljeni izvršili krivična djela koja su im stavljena na teret, na način opisan u dispozitivu izmijenjene optužnice. Okrivljeni A. M. nije priznao izvršenje krivičnog djela, navodeći da je britvu – nož ponio od kuće i stavio ispod rukava da bi se branio, za slučaj da se nađe sa okrivljenim V.L. u Domu zdravlja i ako ga isti napadne, što se i dogodilo. Naime, kako ga je kritičnom prilikom okrivljeni V. L. drvenom držalicom, udario u predjelu potiljačnog dijela glave, a on mu rekao da će biti prinuđen da se brani, jer kod sebe ima britvu, odnosno nož, koji je i upotrijebio kada je okrivljeni V. L. krenuo i zamahnuo da ga udari, tako što je istom udario okrivljenog V. L. u predjelu lijeve ruke više prema ramenu i drugi put u predjelu lijeve ruke, dok je na glavnom pretresu predstavio da kada je okrivljeni V. L. oteo palicu od okrivljenog A. M, on je izvadio nož – britvicu i obratio mu se riječima “ako kreneš ubošću te”. Dalje navodi da okrivljeni A. M, takođe nije priznao izvršenje krivičnog djela, navodeći da je kritičnog dana oko 11,00 časova sa bratom i ocem došao u Dom zdravlja da okrivljeni A. M. primi terapiju, da je ostao sa svojim ocem ispred ulaza Doma zdravlja, da je došao okrivljeni V. L, pitajući ih “gdje je ono pašće”, nakon čega je otišao do svojih kola, pa je okrivljeni A. M. misleći da je V. L. uzeo neki predmet iz kola, on je tada u blizini bolnice našao drveni predmet u vidu držalice i isti stavio ispod jakne i uputio se za okrivljenim V. L. Kada su sa trećeg sprata on i okrivljeni V. L. krenuli niz stepenice, njega je, pošto je išao ispred, okrivljeni V. L. dva puta udario nogom, od kojeg udarca je pao na stepenice, nakon čega je izvadio ispod jakne drvenu držalicu i istom dva puta udario okrivljenog V. L, koji mu je oduzeo navedenu držalicu i istom udario okrivljenog A. M. u predjelu vrata, a okrivljeni A. M. mu rekao da ne prilazi, jer će izvaditi britvu. Kako je okrivljeni V. L. krenuo da drugi put udari okrivljenog A. M. koji je već držao britvu u svojoj desnoj ruci, a prethodno je istu držao ispod desnog rukava, on je istom udario okrivljenog V. L. U odbrani datoj kod VDT-a okrivljeni A.M. izjavio je da je predmetnu držalicu našao u Domu zdravlja kod stepenica.

Takođe, okrivljeni V. L, ne priznajući izvršenje krivičnog djela stavljenog mu na teret, u odbrani je iznio da se kritičnog dana u Domu zdravlja sastao sa okrivljenim A. M i sa istim razgovarao u vezi duga od 20,00 €, kada su došli okrivljeni A. M, njihov otac M. M, kao i A.P. U hodniku je došlo do prepirke između njega i A. M. i u toj prepirci okrivljeni A. M. ispod jakne izvadio je drveni predmet kojim ga je udario dva puta u predjelu glave i ramena. U jednom momentu nalazio se okrenut prema okrivljenom A. M, a iza njegovih leđa nalazio se A. M. i tada je osjetio kao peckanje u lijevom ramenu, bol u predjelu nadlaktice lijeve ruke i udarce u predjelu vrata. Tada je oteo drvenu palicu od okrivljenog A. M, odgurnuo ga, a prije toga udario

ga nogom. Na glavnom pretresu predstavio je da je prije udaranja sa bilo koje strane, vidio vož kod okrivljenog A. M. u odrazu stakla na vratima prostorije i da je vidio momenat kada okrivljeni A.M. vadi nož iz rukava čija je oštrica dužine 3 – 4 cm. Dalje, odbrana okrivljenih je neosnovana i opovrgnuta izvedenim materijalnim dokazima, a posebno pregledanim video zapisom, te nalazom i mišljenjem vještaka medicinske struke dr M. M, nalazom i mišljenjem vještaka za telekomunikacije, kao i nalazom i mišljenjem vještaka sudske medicine dr I.Č.

Iz pregledanih video zapisa i to sa kamere koja pokriva “pult“ Centra za mentalno zdravlje, proizilazi da je u prostorije tog Centra prvo došao okrivljeni A. M, za njim je došao okrivljeni A. M, pa svjedok M. M, koji je ubrzo izašao, nakon čega je izašao i okrivljeni A.M. Zatim dolazi okrivljeni V. L. i vidi se da on i okrivljeni A. M. stoje jedan pored drugog okrenuti licem u lice, kada dolazi okrivljeni A. M, nakon čega polazi prema hodniku okrivljeni A. M, za njim okrivljeni V. L. i tada se na vratima nalazi svjedok A. P. Za okrivljenim A. M. polazi i okrivljeni A.M. Sa video kamere “ulazni hol” proizilazi da je od ulaska okrivljenog V. L. u Dom zdravlja, a za njim okrivljenog A. M. i svjedoka A. P. i M. M, pa do izlaska iz istog, i to najprije M. M, a za njim okrivljenih A. M, pa A. M. i V. L. koji drži drvenu palicu, proteklo oko 1,5 minuta, što znači da je to ukupno vrijeme kada su okrivljeni otišli na treći sprat, kada se vraćajući niz stepenice desio predmetni događaj i odlazak do ulaznih-izlaznih vrata, što ukazuje da je događaj na stepenicama kratko trajao, pa imajući u vidu to ukupno vrijeme i dešavanja zabilježenih tim video zapisom, proizilazi da su se okrivljeni A. M. i A. M. unaprijed dogovorili da napadnu okrivljenog V. L, da upotrijebe predmete koje su ponijeli i sakrili ispod gornjih dijelova odjeće, pa obzirom na vrstu predmeta kod okrivljenih A. M. i A. M, i da ga liše života. Na stepenicama se vidi da je okrivljeni A. M. izvadio nož, kada se nalazio ispred okrivljenog V. L. koji je silazio niz stepenice, a da je nakon toga okrivljeni V. L. nogom udario okrivljenog A. M, koji je ispod jakne izvadio palicu i istom udara okrivljenog V. L. i okrivljeni A. M. istovremeno nožem udara okrivljenog V. L. i prolazi iza njega gdje nastavlja da ga udara. Takođe se vidi da je pažnja okrivljenog V. L. usmjerena na okrivljenog A M, koji ga je udarao drvenom palicom i da on pokušava da ga uhvati i da mu oduzme palicu. Kada okrivljeni A. i A.M. kreću da bježe, tada svjedok A. P. iza leđa hvata okrivljenog V. L.koji se otrgao od njega i dok bježe, okrivljeni V. L. drvenom palicom udara okrivljenog A. M. Sa istog video zapisa se vidi da se svjedok M. M.nalazi između okrivljenih M, njegovih sinova, kada su oni izvadili predmete - nož i drvenu palicu, a kada su počeli da udaraju okrivljenog V. L, on se udaljava od tog mjesta prema izlazu Doma zdravlja. Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr M. M, proizilazi da su okrivljeni V. L.i A. M. zadobili povrede po vrsti i težini, kako je opisano u dispozitivu izmijenjene optužnice, dok okrivljeni A. M. nije zadobio povrede kritičnom prilikom. Iz mišljenja vještaka sudske medicine dr I. Č, takođe su opisane povrede kod okrivljenih V. L. i A. M. po vrsti i težini povreda, načinu i sredstvima kojima su nanijete, s tim što se vještak izjasnio da obzirom da su u pitanju lake tjelesne povrede kod okrivljenog V. L, da intezitet sile nije bio jak odnosno bio je lak, a koji nalaz je dat na osnovu uvida u medicinsku dokumentaciju. Prilikom pojašnjenja na glavnom pretresu, a na osnovu uvida u cjelokupne spise predmeta, kao i video zapise, kojima je snimljen predmetni događaj, vještak je pojasnila da se vještaci sudske medicine izjašnjavaju u vezi inteziteta sile koji djeluje na tijelo i u odnosu na kvalifikaciju tjelesne povrede, a ne izjašnjavaju se o intezitetu sile zamaha mehaničkog orudja ka tijelu, jer zamah koji je jak, može biti usporen raznim okolnostima, kao što je izmicanje tijela oštećenog, prisustvo garderobe, promašivanje tijela, zatim može biti usporen tipično u dinamičnim događajima, kao što je događaj u konkretnom slučaju. Stoji činjenica da je okrivljeni V.L. kritičnom prilikom zadobio lake tjelesne povrede u predjelu lijeve nadlaktice i lijevog ramena, pa obzirom da su povrede u vidu ubodnih rana nanijetih sječivom noža, očito je da je okrivljeni A. M. htio da ga liši života udarcima sječivom noža u dijelove tijela gdje se nalaze vitalni organi u visini nadlaktice, leđa i vrata, ali zbog same dinamike događaja i položaja tijela i ruku okrivljenog V. L. konkretnom prilikom, kada se branio od udaraca od strane okrivljenog A. M. koji ga je udarao drvenom palicom, pokušavajući da je od istog oduzme, okrivljeni A. M. sječivom noža ga udarao u dijelove tijela gdje mu je nanio povrede.

Prema tome, a što se vidi iz pregledanog video zapisa, okrivljeni A. M. nije ciljano udarao okrivljenog V.L.u predjelu lijeve nadlaktice i ramena, već se to moglo desiti i na drugim gornjim dijelovima tijela, gdje se nalaze vitalni organi. Okrivljeni A. M. i A. M. su zajednički učestvovali u radnji izvršenja krivičnog djela, te su

ostvarujući zajedničku odluku pokušali da liše života okrivljenog V. L. Njihove radnje predstavljaju jedinstvenu objektivnu i ciljnu cjelinu uz postojanju svijesti o zajedničkom djelovanju u vidu prisustva volje učešća u zajedničkom djelu i htenja da to djelo hoće kao zajedničko, a time kao i svoje, a na način opisan u dispozitivu optužnice. Okrivljeni A. M. i A. M. zajedničkim djelovanjem ostvarili su istovremeni napad, predmetima koji su u tom cilju ponijeli sa sobom, što jasno proizilazi iz pregledanih video zapisa, i tako zajednički proizveli ovu zabranjenu posledicu između koje postoji uzročna veza sa njihovim činjenjem.

Okrivljeni V. L. je, nakon što je prestao napad na njega i kada je od okrivljenog A. M. oduzeo drveni palicu, istom, kada su okrivljeni M. bježali prema izlazu Doma zdravlja, više puta udario okrivljenog A. M. nanoseći mu lake tjelesne povrede. Predložila je sudu da okrivljene A. M, A. M. i V. L. oglasi krivim i osudi ih na kazne zatvora u granicama propisanim zakonom, za krivična djela za koja su optuženi.

Okrivljeni A. M. u svojoj odbrani datoj tokom istražnog postupka u bitnom je naveo da je od svoje 15 godine počeo da koristi drogu "Marihuanu" koju je koristio oko godinu dana, a da je zatim nastavio da koristidrogu "Heroin" koju je koristio do svoje 19-te godine. Istu je prestao da koristi dok se nalazio u Zatvoru u kojem je proveo dvije godine. Po izlasku iz zatvora obratio se dr R. R, od kada svaki dan ide u bolnicu na terapiju, osim vikendom kada njegov otac koji mu je saradnik u liječenju uzima dvije tablete i daje mu ih za vikend da ih koristi.

Dalje je naveo da V. L. poznaje unazad 5-6 godina, te da su se družili. Dva mjeseca prije kritičnog događaja njegov brat A. je V. L. dao svoju jaknu da nosi, dok je V, njemu – A. pozajmio svoje čizme zv. "Džipsonke", koje su po njegovom mišljenju i razlog zbog kojeg se desio kritični događaj. Kako mu je okrivljeni V, "Džipsonke", pozajmio oko 4 mjeseca prije kritičnog događaja, a zatim u međuvremenu otišao u zatvor, za koje vrijeme je on – A. pomenute čizme nosio i koje su pukle, to mu je po izlasku iz zatvora za iste tražio novac u iznosu od 50,00 €. Njegov otac M. dao je V. iznos od 20,00 €, dok je ostatak od 30,00 € kazao da će mu dati kad primi naknadu za tjelesno oštećenje. Nakon 5-6 dana, odnosno 15. 04. 2019. godine, on je oko 07,00 h krenuo u bolnicu kako bi primio terapiju. Po dolasku ispred bolnice, pred ulaznim vratima vidio je V.L. u društvu S. M. i A. M. i od istih se sakrio, tačnije stajao je preko puta njih u jednom hodniku, tako da ga nisu mogli vidjeti. Za to vrijeme mu je V. L. sa svog mobilnog telefona, na telefon njegovog oca uputio poruke sadržine da ga čeka, da mu da pare ili će ga ubiti. Kako zbog straha nije primio terapiju u prvom terminu, otišao je kući i došao u drugi termin u 11,00 h, sa ocem i bratom. Po ponovnom dolasku u bolnicu, on je pošao na III sprat kako bi primio terapiju dok su otac i brat ostali ispred ulaznih vrata, gdje im se pridružio i A. P. Tada je vozilom kojim je upravljao S. M. stigao i V. L, koji je po izlasku iz vozila prišao njegovom ocu i bratu. Otac mu je tom prilikom kazao da ne ide na III sprat i da se ne svađa sa njim - A, pa kako nije imao 30,00 €, koliko mu je dugovao za čizme, ponudio mu je 20,00 € koje je prethodno pozajmio. On mu je na to uputio riječi: "Zaklaću vas, je li ono pašće gore, sad ću ja sa njim raščistiti", koje riječi mu je prenio njegov otac. Zatim je V. L. došao na III sprat gdje se nalazio on – A. i jedna medicinska sestra, pa se odmah zaletio na njega, ali ga nije udario. Za V. je odmah krenuo njegov brat A. M. Kako je okrivljeni L. vikao na njega – A. i pozivao ga da izađu napolje kako bi mu nešto pokazao, on mu je kazao da sačeka 5 minuta dok primi terapiju, nakon čega je njegov brat A. predložio da on – A. izađe sa V. i da tamo riješe problem, pa su njih dvojica krenuli ka izlazu. U momentu kad su bili na stepenicama V. je propustio A. da ide prvi rekavši mu: "Ti mangupe da se biješ sa mnom", na šta se A. okrenuo prema njemu i u trenutku kad su bili na razdaljini 3-4 stepenice V. ga je nogom obuvenom u patiku udario u predjelu stomaka, pa je njegov brat A. izvadio iz jakne odnosno rukava, drvenu držalicu dužine oko 50 - 60 cm i istom udario V. L, prvo u predjelu leđa sa lijeve strane, a zatim po njegovom sjećanju i u predjelu desne ruke. V. mu je zatim uzeo držalicu i istom počeo da udara njega - A, u predjelu desne ruke i u predjelu glave i vrata, nakon čega je on – A. iz džepa jakne izvadio britvu zaprijetivši istom da mu ne prilazi jer će imati problem. Međutim, V. je nastavio da udara njega i brata, a to je trajalo tokom silazka niz stepenice od III sprata pa do prizemlja i u tome je on njega zakačio britvom dva puta u predjelu lijeve ruke. U tom momentu nije znao da je

povrijedio V. L. jer se isti nije žalio niti mu se vidjela povreda, a kada su saznali za povredu brat i on su mislili da je povreda nastala od udarca drvenim predmetom od strane njegovog brata.

Istakao je da već duže vrijeme njegova porodica trpi teror od strane V. L, te da je isti često dolazio kod njih kući i upućivao im prijetnje, zbog čega ga je njegov otac M nekoliko puta prijavljivao policiji.

Dalje je istakao da kritičnog dana on i njegov brat nijesu imali namjeru da liše života V. L, već da su se zapravo branili od njega, te da je nož ponio od kuće upravo iz razloga što je znao da će V. da ga napadne.

Na glavnom pretresu u ranijem postupku, u bitnom je ponovio odbrani datu u istražnom postupku, s tim što je naveo da nije vidio trenutak kada je došlo do svađe između njegovog brata A. i V. dok su silazili niz stepenice, niti da je okrivljeni V. njega udario nogom, ali da je u sledećem momentu vidio da je njegov brat A. udario V. prvo u predjelu leđa sa lijeve strane a zatim i u predjelu desne ruke, nakon čega mu je L. uzeo držalicu.

Upozoren na razlike u kazivanju prilikom saslušanja u ODT i na ranijem glavnom pretresu u dijelu opisa koji se odnosi na momenat kada je došlo do svađe, a potom i do udaranja između V. L. i njegovog brata A, izjavio je da ostaje pri odbrani datoj kod tužioca, pojasnivši da je zbog proteka vremena od kritičnog događaja neke okolnosti i zaboravio, a imajući u vidu i činjenicu da je heroinski zavisnik.

Dalje je istakao je da je kritičnom prilikom bio prisutan svjedok A. P. koji je došao odmah nakon V. L, a da je kasnije pri kraju događaja došao i njegov otac M.

Pojasnio je da je njega – A, V. udario drvenom držalicom, a koju je prethodno oteo od A, u predjelu potiljačnog dijela glave po lijevoj strani između glave i vrata, nakon čega je istom kazao da će ako nastavi da ga udara biti prinuđen da se brani nožem odnosno britvom koju je imao kod sebe. Međutim, kako je V. zamahnuvši palicom opet krenuo da ga udari, za koje vrijeme se on nalazio u povijenom položaju, štiteći lijevom rukom predio između lijevog uva i potiljačnog dijela glave, on se savio i iz jakne desnom rukom izvadio britvu koja je već bila otvorena. Dakle, u trenutku zadavanja udarca nožem on – A. je bio u savijenom položaju, dok se L. nalazio sa njegove lijeve bočne strane.

Na glavnom pretresu u ponovnom postupku negirao je izvršenje krivičnog djela, ponovio je odbranu datu na glavnom pretresu od 11. 11. 2019. godine.

Dodao je još da je ponio britvu, odnosno nožić, kada je drugi put krenuo od kuće prema Domu zdravlja. Nikada u životu nije nosio britvu sa sobom kada izlazi u grad, sve dok ga V. L. nije napao ispred kuće.

Kritični događaj se desio sprat niže od sprata na kojem ordinaciju ima dr. R. Nave je i da mu se čini da mu je V. zadao udarce palicom na ovom istom spratu gdje je došlo do kritičnog događaja. Kritičnom prilikom je padao, silazeći niz stepenice, nakon što je zadobio dva udarca u predjelu glave i udarac nogom.

Upozoren na razlike, izjavio je da ostaje pri odbrani koju je iznio kod državnog tužioca, u pogledu momenta kada je došlo do sukoba između V. L. i njegovog brata A.

Branilac okrivljenog A. M, advokat A. A. u završnoj riječi je naveo da je kao branilac očekivao od zastupnika optužbe da hronološki upodobi činjenični opis radnje iz optužnog akta i izmijeni na glavnom pretresu,

činjenično utvrđenje koje je rezultat izvedenih dokaza i dokaza izvedenih u prethodnom postupku i ranijim glavnim pretresima, ali to nije učinjeno.

Ocjena svih izvedenih dokaza jasno upućuje da je u potpunosti utvrđeno činjenično stanje, u vezi konkretnog događaja, šta mu je prethodilo, šta se dešavalo, koje lice je napadač, a koje lice je napadnuto. M. A. u izvršenju krivičnog djela stavljenog mu na teret, postupao je u nužnoj odbreni, pa ima mjesta primjeni tačka 1 čl. 173 Krivičnog zakonika CG.

U završnoj riječi okrivljeni A. M. prihvatio je u cjelosti završnu riječ svog branioca.

Okrivljeni A. M. u svojoj odbrani datoj tokom istražnog postupka u bitnom je naveo da V. L. poznaje unazad 3 godine, te da se njegov brat A. družio sa njim. Dana 15. 04. 2019. godine, oko 07:00 h, A. je otišao u bolnicu kako bi kao heroinski zavisnik primio terapiju. Istog dana, negdje između 09:30 i 10:00 h A. je došao kući i kazao mu da nije mogao da podigne terapiju jer je vidio da su ga ispred bolnice čekali V. L. i još dva momka. Poznato mu je da je između njih postojao neki dug od oko 15,00 €, a koji dug se odnosi na prodaju patika. Odlučio je da pođe sa bratom kako bi primio terapiju pa su došli ispred bolnice oko 10,15 – 10,20 h, a nakon 10-min došao je i njihov otac sa namjerom da dugovani novac da V.L. Njegov brat je ušao u bolnicu da primi terapiju, a nakon 5 min došao je V. L, prišao im i kazao da hoće da popriča sa njima u vezi duga. Otac mu je ponudio 10,00 € na ime duga, i rekao da će mu ostatak novca dati za dva – tri dana, što V. nije prihvatio, već je ušao u bolnicu i krenuo uz stepenice. Odmah je za njima otišao i on – A. i na III spartu ih zatekao kako se svađaju, zbog čega je V. uhvatio za ruku i mirnim tonom ga pozvao napolje kako bi mu otac dao iznos novca koji trenutno ima kod sebe, nakon čega su se i uputili napolje. Dok su se kretali niz stepenice, kojom prilikom je prvi išao on - A, a za njim V, V. je njega u trenutku kada se okrenuo udario nogom u predjelu grudnog koša i vrata, od kog udarca je pao i otkotrljao se nekoliko stepenica niže. Kada je ustao, na stepenicama je ugledao drvenu palicu, dužine oko 60 cm, koju palicu je uzeo i istom dva puta udario V. u predjelu ramena. Nakon tih udaraca, njemu je palica ispala iz ruke, pa ju je uzeo V, nasrnuvši na njegovog brata – A. V. je A. palicom udario dva puta u predjelu lijeve strane vrata i glave sa lijeve strane kod uva. U tom momentu A. je bio okrenut ka V, ali je bio savijene glave sa podignutim rukama do glave kako bi se zaštitio od udarca. Nakon toga A. je iz džepa izvadio britvicu koju je držao u desnoj ruci rekavši V. da će ga istom zakačiti ukoliko nastavi da ga udara. Kako ga je V. ponovo udario palicom u predjelu lijeve ruke, A. ga je zakačio dva puta britvicom u predjelu lijeve ruke, tako što je lijevu ruku držao podignutu kako bi se odbranio, dok je desnom rukom u kojoj se nalazila britvica zamahivao u njegovom pravcu i na taj način ga zakačio u predjelu lijeve ruke. Tada je došao njegov otac M, koji je stao između njih i pokušao da ih razdvoji, pa je i on tom prilikom zadobio udarac pesnicom u predjelu desne strane leđa, odnosno ispod pazuha, nakon čega je pozvao policiju. A. je britvicu nakon kritičnog događaja bacio iza bolnice, dok je drvena palica izuzeta.

Istakao je da je V. i prije kritičnog događaja dolazio kod njih kući i prijetio im zbog duga, govoreći mu da mu nađu patike ili da mu stvore 15, 00 €, “kako im glava zna”, zbog čega ga je njegov otac M. prijavio u policiju, a dva dana nakon kritičnog događaja, odnosno 17. 04. 2019. godine presreo ga je kod autobuske stanice uputivši mu prijetnje “zaklaću te, ubiću te”. Takođe je istakao da je V. L. udario u saomoodbrani, te da kritičnom prilikom nije pokušao da ga liši života, a da to nije učinio ni njegov brat.

Na glavnom pretresu u ranijem postupku u svojoj odbrani istakao je da je predmetnu drvenu palicu koju je kritičnom prilikom izvadio iz jakne, prethodno našao u blizini bolnice gdje se gradio novi objekat, a koju je uzeo iz razloga što je V. krenuo prema njegovom bratu. Kritičnom prilikom, u momentu kada je upotrijebio drvenu palicu, a njegov brat britvu, na stepeništu su se nalazili i otac M. i A. P, odnosno u trenutku kontakta između njega - A. i V, iza V. se nalazio P, a iza P. A, i njegov otac M. Naveo je i da nije vidio da je A. iz kuće

uzeo predmetni nož. Naveo je i da je V. po dolasku ispred Doma zdravlja prišao svom vozilu i nagnuo se prema njemu, iz kog razloga je pomislio da je tom prilikom uzeo nešto iz istog što ga je motivisalo da kasnije potraži a zatim i pronađe palicu koju je stavio ispod jakne.

Na glavnom pretresu u ponovljenom postupku nagirao je izvršenje krivičnog djela za koje je optužen, ponovivši ranije iznijetu odbranu, dodajući da je dolazio i ranije u Dom zdravlja sa bratom A, jer su on i otac, pratioci A. Kritični događaj se odvijao počev od trećeg sprata, pa silazeći niz zgradu, sve do prizemlja. Koliko se sjeća, bili su svi na drugom spratu ove ustanove kada je on izvadio palicu. Naveo je da je vidio da je L. V. zadao udarac palicom A. u predjelu vrata sa zadnje strane, a da li je A. padao ne zna, a misli da nije.

Branilac okrivljenog adv. D. V. u završnoj riječi je naveo da, dokazima izvedenim tokom pretresa nije dokazana, na nesumljiv način teza optužbe. Navodi da iz činjeničnog opisa optužnice ne proizilazi da je drugooptuženi A. preduzeo radnje tjelesnog povređivanja kakve bi mogle očito dovesti do smrti okrivljenog V. Iz samog opisa optužnice ne proizilazi umišljaj drugooptuženog A, tj. da se nesumljivo može utvrditi da je htio okrivljenom V. da oduzme život, na način kako je to predstavljeno optužnicom. Ističe da samim udarcima drvenom palicom nije nastupila nikakva povreda, kako je to predstavljeno optužnicom i nije potvrđeno niti jednim dokazom, a što potkrepljuje prije svega medicinskom dokumentacijom, kao i nalazom i mišljenjem vještaka dr. M. M. i dr. I. Č. Pojašnjava da u izvještaju ljekara specijaliste koji je izvršio pregled okrivljenog V, nije konstatovana niti jedna povreda koja je mogla da nastane dejstvom tvrdo-tupo zamahnute sile, koja bi bila eventualno posledica od udarca drvene palice. Jednostavno, drugooptuženi nije preduzeo radnju izvršenja krivičnog djela koja po redovnom toku stvari dovodi do smrti neke osobe. Sem toga, ističe da nema nijednog dokaza da su prvooptuženi i drugooptuženi imali prethodni dogovor u cilju izvršenja zajedničke odluke krivičnog djela, niti su ti navodi konkretizovani u činjenčnom opisu optužnice, te da se radi samo o parafriziranju zakonskog teksta bez konkretizovanih činjenica. Imajući sve ovo u vidu, predlažio je sudu da okrivljenog A. M. oslobodi optužbe.

U završnoj riječi okrivljeni A. M. prihvatio je u cjelosti završnu riječ svog branioca.

Okrivljeni V. L. u svojoj odbrani datoj tokom istražnog postupka u bitnom je naveo da se kritičnog dana oko 11,00 h nalazio u Domu zdravlja u B, gdje je čekao A. M. koji je trebao da mu vrati dug u iznosu od 30,00 €, odnosno znao je da će A. M. kritičnog dana biti u Domu zdravlja kako bi primio terapiju, pa se iz tog razloga tu i susreo sa njim. Pitao je A. da li mu je donio novac koji mu duguje, i A. mu je odgovorio: “brate, daću ti”, i u tom trenutku je naišao A. brat A. koji mu se držeći palicu obratio riječima: “Doći da ti ja dam dug”, nakon čega je on – V. krenuo ka hodniku, a za njim je išao A. U tom trenutku A. je izvadio nož iz jakne i istim ga udario u predjelu ruke i ramena, a zatim je A. izvadio drvenu palicu iz rukava od jakne i zamahnuo da ga udari u predjelu glave, ali se on sagnuo, pa ga je udario u predjelu leđa. Nakon toga, on V, mu je oteo palicu i njom udario A. u predjelu vrata - leđa, dok je A. udario nogom obuvenom u patiku u predjelu stomaka, nakon čega su A, A. i M. M. pobjegli, dok je on uzeo palicu i bacio je ispred lokala “E”.

Na glavnom pretresu u ranijem postupku ponovio je odbranu datu u istražnom postupku i dodao da se sa okrivljenima dobro poznaje, te da su se nekoliko godina družili. Kako je okrivljenom A. pozajmio odnosno poklonio čizme, tzv. džipsonke, a A. ih prodao za 10,00 €, zbog čega mu je bilo krivo, to je on iste tražio natrag. Međutim, A. otac mu je rekao da će mu za iste sjutra dan platiti iznos od 50,00 €, ali on to nije učinio ni u sledećih 45 dana. Iako je više puta za isti dug pitao A, a jedanput je zbog istog išao i kod njega kući, a obavezu povodom duga nijesu izvršili ni jedan ni drugi. Kako kritičnog dana oko 08,30 h, prilikom odlaska u bolnicu nije sreo A, to mu je putem telefona na telefon njegovog oca M. poslao poruku kako bi se vidjeli i

kako bi mu A. dao dugovani novac. S obzirom da A. ne posjeduje mobilni telefon, to je komunikaciju sa A. ostvarivao upravo preko mobilnog telefona njegovog oca M.

Istog dana, oko 11,00 h, vozilom njegovog druga M. pošao je u bolnicu kako bi podgao terapiju kod dr. R. Po dolasku ispred bolnice sreo je A. oca M, koji je bio u društvu A. i A. P. Na njegovo pitanje gdje je A, te šta je sa dugom, M. mu je odgovorio da se on nalazi u bolnici na spratu, kao i da je njemu dao iznos od 20,00 €, sa namjerom da ih isti preda njemu – V. Međutim, kada je on –V. došao do A. i pitao ga kada će mu vratiti dug, on mu je kazao „Nemam sada brate da ti vratim dug“. U tom trenutku se u hodniku pojavio njegov brat A, otac M, kao i A. P. A. ga je tada zamolio da izađu iz prostorije u kojoj su se nalazili, kako bi popričali u vezi sa predmetnim dugom, pa su oni izašli u hodnik gdje je došlo do prepirke između njih. Tokom prepirke, A. je izvadio iz jakne drveni predmet dužine oko 50 cm i istim ga udario dva puta u predjelu glave i ramena, po desnoj strani u visini leđa. U sledećem trenutku, u kom je još uvijek bio okrenut prema A, dok se iza njegovih – V. leđa nalazio A, a ispred M. i P, osjetio je peckanje u lijevom ramenu, kao i bol u predjelu lijeve ruke. S obzirom na položaj u kojem se nalazio, nije znao čime je udaren, jer u tom trenutku nije vidio ni A, a takođe, ni prethodno nije vidio u A. ruci bilo kakav oštri predmet, britvu ili slično. Zatim je A. oteo drvenu palicu, udario ga nogom obuvenom u patiku a potom i odgurnuo, nakon čega je palicu odnio u auto iz razloga što nije htio da prijavi predmetni događaj. Ne sjeća se šta se dalje dešavalo.

Upozoren na razlike u kazivanju u dijelu iskaza datog tokom istražnog postupka i na glavnom pretresu, a koji se odnosi na trenutak kada je A. izvadio drveni predmet iz jakne, te trenutak u kojem je vidio da je A. izvadio nož iz jakne kojim ga je zatim udario kao i kasnije odvijanje događaja, izjavio je da ostaje pri iskazu datom na glavnom pretresu, navodeći da ne može objasniti razlog zbog kojeg je navedena sadržina u tužilaštvu unijeta u zapisnik.

Na glavnom pretresu u ponovnom postupku naveo je da A. poznaje odavno i da su se i družili. Kritičnog dana prvi put je došao u Dom zdravlja kod dr. R. kako bi uzeo terapiju. Kada je dolazio ovog jutra negdje oko 8,30 h. nije primijetio nigdje A, niti A. M. Obzirom da podiže i terapiju "ksalol", došao je u terminu oko 11,00 h. kako bi kod dr. R. R. dobio recept za predmetnu terapiju. Prije nego što je ušao u Dom zdravlja primijetio je ispred Doma zdravlja M. M, A. M. i A. P. Kada je vidio njih zaključio je da je i A. u Domu zdravlja. Prišao je M. i pitao ga za dug, a on mu je odogovorio u smislu „zar ti A. nije još vratio pare“. Rekao je M. da mu A. nije dao pare i ušao je u Dom zdravlja da uzme terapiju i tada je ugledao A. M, koga je pitao hoće li šta biti od para, a on mu je rekao u smislu „daću ti brate“. Dok je razgovarao sa A, pojavio se A, i kazao mu „izađi da se raspravimo“, pa je on – V. L. izašao, a za njim je izašao i A. M. Tada je u jednom trenutku ugledao nož kod A. M. u odrazu na staklu na vratima prostorije u kojoj su se nalazili. Kada je vidio nož prepao se i tada je udario A. M. nogom u predjelu stomaka, jer je znao da će ga napasti. Nakon ovoga, došlo je do tuče između njega sa jedne strane i A. i A. sa druge strane, koji je u međuvremenu izvadio palicu dužine oko 50 cm. On je u jednom trenutku uspio da otme palicu A, a prethodno je od A. dobio više od 10 udaraca tom palicom po glavi i tijelu. Takođe, tokom zadobijanja ovih udaraca zadobio je i dva udarca nožem i to jedan u predjelu ruke, a drugi u predjelu ramena. Nakon što je oteo palicu A, silazeći niz stepnice bilo je još guranja i u jednom trenutku A. i A. su uspjeli da pobjegnu. Pojasnio je da je vidio momenat kada je A. izvadio nož iz rukava i sječivo je bilo dužine 3-4 cm. Naveo je i da ne zna kako je A. M. zadobio povrede, navodeći kao mogućnost da ih je zadobio prilikom pada. Razlog zbog koga je udario A. je taj što se on u tom trenutku nalazio ispred njega kada je on – V. zapazio nož kod A. Što se tiče predmetnih povreda koju je zadobio nožem, ljekari su mu prilikom ukazivanja pomoći kazali da je potrebno eventualno postaviti po jedan konac, što je on odbio i zaraslo je bez ušivanja.

Upozoren na razlike u odbranama koje je iznio pred ODT-om u B. dana 24. 04. 2019 godine, i na ranijem glavnom pretresu od 11. 11. 2019 godine, naveo je da se predmetni događaj odigrao kako je izjavio na glavnom pretresu.

Na glavnom pretresu u ponovljenom postupku negirao je izvršeje krivičnog djela stavljenog mu na teret, ponovivši odbranu iznijetu na ranijem glavnom pretresu dodajući da kritičnog dana nikome nije zadao udarac, a došao je kod dr. R. da uzme terapiju koju koristi. Dodao je da je vidio u jednom trenutku silazeći od ordinacije dr. R. da A. ima nešto kod sebe, pa ga je odgurnuo nogom. Ponovio je da koristi terapiju propisanu od strane Centra za mentalno zdravlje „buprenofrin“ i „ksalol“. Razlog njegovog dolaska u kritično vrijeme u Dom zdravlja u Beranama je taj što je želio da dođe kod dr. R. radi uzimanja terapije koju mu je on propisao. Pojasnio je da Dom zdravlja u koji je smješten Centar, ima dva sprata i prizemlje. Do kritičnog događaja došlo je na podestu ispred lifta na prvom spratu, a ordinacija dr. R. je sprat više. Naveo je da je prvi A. napustio kritično mjesto, i pao je niz stepenice kao posljedica trčanja niz iste, a nakon njega sišao je njegov brat A, pa zatim on-L. ili P. Pojasnio je da je on zadržavan od strane svjedoka P. i tom prilikom je zadobijao udarce, a zadržavan je od P. i nakon što je krenuo da silazi od pozicije gdje se desio kritični događaj, niz stepenice prema prizemlju zgrade. A. je pao silazeći niz stepenice prema prizemlju a, pao je nekako stranački, a da li na desnu ili lijevu stranu svog tijela, ne zna, jer je vidio samo dio događaja koji se tiče pada A, u kom trenutku je on zapravo ustajao, uspravio se i otišao dalje, a prvi dio njegovog pada nije dobro vidio, samo zna da je pao, jer je on nakon toga potrčao za njim i nije mogao da ga stigne. Kazao je da je oteo palicu A, ali njome nije zadao nikome udarac, pa je A. mogao da se povrijedi jedino padom niz stepenice.

Branilac okrivljenog Ve. L, advokat R. P. u završnoj riječi je naveo da optužnica predstavlja neodrživu krivično-pravnu konstrukciju. Prije svega u materijalnom smislu ne postoji umišljaj, iz razloga što okrivljeni L. V. jeste bio svjestan u kritičnom momentu, ali posljedica nije nastupila, znači da ne postoji ni umišljaj. Nadalje, u procesno pravnom smislu, apsolutno ne postoje dva dokaza koja se mogu povezati i usaglasiti. Jedino što tereti okrivljenog L. V. je medicinska dokumentacija povrijeđenog i vještačenje.

Iskazima svjedoka više nego jasno se vidi da je cjelokupni kritični događaj bio u hodniku i svaki svedok na pitanje odbrane je izjavio da nakon toga događaja više nije bilo kontakta između okrivljenog L. V. i M. A. Na video snimku se jasno vidi da se događaj dešava u hodniku, da M. A. poteže nož lijevom rukom, prebacuje ga u desnu ruku, a njegov brat A. poteže palicu kojom zamahuje da udari okrivljenog L. V. U tom momentu M. A. prolazi iza leđa L. V. i desnom rukom nožem okrenutim prema malom prstu zadaje dva udarca nožem L. V. Nakon toga, L. V. je oteo palicu od M. A. sa prostora hodnika prvi kreće niza stepenice M. A, dok još traje povlačenje oko palice između L. V. i M. A. Nakon toga, palicu otima L. V, a M. A. ide sa svojim bratom niza stepenište, što znači da su oni imali prednost zabilježenu na snimcima kamera od pet sekundi od izlaska sa hodnika, do izlaska iz zgrade. Na toliki razmak u izlasku uticao je svjedok P.A, koji je zadržao L. V. rukama, pa je više nego jasno da V. nije mogao da sustigne M. A. niza stepenice i da mu zada jedan udarac prema vještačenju medicinske struke.

Dakle, više je nego jasno na čemu je odbrana insistirala, da je do povreda došlo na način što je M.A. bježeći posle napada nožem, svjestan posljedica koje su nastupile, dakle, sa direktnim umišljajem krenuo da bježi punim trkom niz stepenište obloženo mermerom i tom prilikom, po izjavi okrivljenog L. V, je pao i zadobio sve povrede. Nemoguće je da je V. zadao udarce izvan hodnika na kojem je snimljen kamerom.

Predložio je sudu da okrivljenog V. L. oslobodi od optužbe.

U završnoj riječi okrivljeni V. L. prihvatio je završnu riječ svog branioca dodajući da se u međuvremenu sa okrivljenim A. i A. izmirio.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i donošenja pravilne i zakonite odluke, sud je na glavnom pretresu izveo sledeće dokaze: saslušao u svojstvu svjedoka M. M, A. P. i V. L, pročitao izvještaj ljekara specijaliste Opšte bolnice Berane od 15. 04. 2019 godine, na ime V. L, br. protokola 7443, i izvještaj ljekara specijaliste br. 1215 od 19. 02. 2020 godine, pročitao izvještaj ljekara specijaliste OB Berane od 15. 04. 2019 godine, na ime A. M. br. protokola 7460, pročitao izvještaj ljekara specijaliste OB Berane od 15. 04. 2019 godine, na ime A. M, br. protokola 7461, pročitao nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine dr. I. Č. od 16. 12. 2019 godine i saslušao vještaka na glavnom pretresu, pročitao službenu zabilješku Uprave policije – CB Berane od 15. 04. 2019 godine, pročitao potvrdu o privremenom oduzimanju predmeta UP – CB Berane br. 02-240-756 od 05. 06. 2019 godine, izvršio uvid u foto dokumentaciju Uprave policije CB Berane od 06.05.2019 godine, pročitao nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr. M. M. sa zapisnika Kt. br. 111/19 od 25. 04. 2019 godine, pročitao nalaz i mišljenje vještaka za telekomunikacije S. Š. od 14.06.2019 godine, pročitao dopis dr. R. R. od 04. 03. 2020 godine, reprodukovao video zapis zabilježen kamerama video nadzora, izvršio uvid u izvode iz registra kaznenih evidencija na ime okrivljenih A. M, A. M. i V. L.

Sud je odbio predlog branioca okrivljenog V. L. advokata R. P. za novim vještačenjem od strane vještaka sudske medicine, jer je vještak dr. Č. odgovorila na sva postavljena pitanja u mjeri mogućeg, kao i predlog za vršenjem rekonstrukcije događaja radi utvrđivanje sprata na kom se događaj desio, cijeneći da su akteri u bitnim detaljima saglasno predstavili mjesto prvog susreta i zatim nastanka kritičnog događaja, kao i eventualno utvrđivanje sastava stepeništa odnosno karakteristike podloge betonske, mermerne ili neke druge, jer su te nijanse u konkretnom slučaju bez uticaja.

Sud je cijenio iskaz svjedoka M. M, koji je u svom iskazu datom tokom istražnog postupka u bitnom naveo da je kritičnog dana oko 11,00 h sa svojim sinovima A. i A. pošao u Dom zdravlja u Berane kako bi sin A. primio terapiju, s obzirom da istu nije primio u jutarnjim časovima jer se plašio da ostane sam iz razloga što je V. L. dugovao novac. Po dolasku ispred Doma zdravlja, oni su ostali ispred dok se A. uputio ka orinaciji dr R., koja se nalazi na III spratu. U jednom momentu došao je V. L, kojem je ponudio da vrati dug ali je on to odbio, već je potrčao za A. Za njim je pošao i A, pa je na kraju i on – M. krenuo za njima. Tada je V. udario A. lijevom nogom obuvenom u patiku u predjelu stomaka, nakon čega je on – M. pokušao da ih razdvoji, pa kako nije uspio, telefonom je pozvao policiju. Izlazeći iz Doma zdravlja i krećući se prema svom vozilu, V. mu je uputio riječi prijetnje: "Zaklaću te što si pozvao policiju".

Na glavnom pretresu održanom dana 02. 12. 2019 godine, ponovio je iskaz dat u istrazi, dodajući da se dva dana nakon kritičnog događaja na autobuskoj stanici susreo sa V. koji je htio da se svađa, ali da on to nije prihvatio, već je otišao u obližnji CB Berane i prijavio slučaj.

Istakao je da nije znao da su njegovi sinovi kritičnog dana imali nož i drvenu palicu, jer u suprotnom ne bi dozvolio da dođe do svađe između njih i L, odnosno da kritičnom prilikom pomenute predmete nije vidio u rukama svojih sinova. U trenutku kada je L. nogom obuvenom u patiku udario njegovog sina A. u predjelu grudi, on se nalazio između P. i L, pokušavajući da spriječi L. da ide prema A, s tim što nije primijetio gdje se A. u tom trenutku nalazio, dok je A. bio ispred njega – M, okrenut prema L.

Prije samog ulaska u Dom zdravlja L. mu se obratio riječima: „Gdje je ono pašće“ što se odnosilo na njegovog sina A, kao i „zaklaću vas danas“, koje riječi prijetnje su ga duboko pogodile. Nakon upućenih prijetnji, L. se uputio prema svom vozilu a zatim prema zgradi Doma zdravlja.

Dalje je istakao da je i prije kritičnog događaja L. dolazio kod njih kući, kojom prilikom je takođe prijetio da će zbog nevraćenog duga ubiti A.

Na glavnom pretresu, u ponovljenom postupku, ponovio je iskaz dat u istražnom postupku i ranijim glavnim pretresima dodajući da A. P. nije ni u kakvim rodbinskim vezama sa njim, a druži sa njegovom djecom. U jutarnjim časovima, nije pozivao policiju, jer mu je namjera bila da pođe tamo da smiri situaciju i da vrati dug V. L. Nije primijetio da je njegov sin A. kritičnom prilikom pado niz stepenice, jedino je vidio da je okrivljeni V. L. nogom udario A. u predjelu gornjeg dijela grudi i brade, od kog udarca je A. pao. Napustio je lice mjesta nakon što je V. L. udario A, kako bi ispred Doma zdravlja pozvao policiju, što je i učinio. Dodao je još i da je nakon kritičnog događaja, sreo V. L. u trenutku kada je on napuštao Dom zdravlja, i kazao mu da je zvao policiju, a on-L. mu je rekao „Zaklaću te što si pozvao policiju“.

Analizirajući iskaz ovog svjedoka i dovodeći ga u vezu sa iskazima ostalih svjedoka, odbranama okrivljenih, a posebno sadržinom reprodukovanog video zapisa, u pogledu razvoja događaja ispred lifta, sud ne prihvata, jer se očigledno kako je prikazano na video snimku, vidi njegovo prisustvo i mogućnost da vidi dio događaja, što u svom svjedočkom iskazu nije predstavio, iako je odlučio da svjedoči, odnosno nije se koristio pravom da ne svjedoči, obzirom na srodstvo sa okrivljenim A. i A, dok je u ostalom dijelu, odnosno razloga njegovog dolaska ispred Doma zdravlja i saznanjima o prethodnim odnosima između okrivljenih sud prihvatio jer su u ovom dijelu potvrđeni ostalim izvedenim dokazima.

Sud je cijenio iskaz svjedoka A. P, koji je u svom iskazu datom tokom istražnog postupka u bitnom naveo da se kritičnog dana oko 11,00 h nalazio ispred Doma zdravlja u društvu M. i A. M. Nakon dva minuta došao je i V. L, prišao do M. i A. i kazao M. da imaju rok do 13,00 h da mu vrate novac ili će „on znati šta će da uradi“, a zatim se ponovo vratio do svog vozila, isto izgasio i ušao u Dom zdravlja. Za njim je utrčao i A. M, a nakon toga se i on – A. popeo na III sprat gdje su bili njih dvojica. Tada je V. prijetio A, ali se ne može sjetiti šta mu je tom prilikom tačno govorio. Nakon A. predloga da izađu napolje, kako bi se dogovorili oko duga, prvi je izašao A, zatim V. a za njim A, dok je on ostao na III spratu. Krećući se prema izlazu, V. je nešto kazao A, a zatim ga udario nogom obuvenom u patiku u predjelu grudi. U sledećem momentu, vidio je da se V. i A. otimaju oko drvenog držala od sjekire. S obzirom da se nalazio na udaljenosti od 1,5 m od njih, nije vidio čime je A. udario V, iako je primijetio da se tuku sva trojica. Za to vrijeme nije pokušavao da ih razdvoji, već je samo na kraju povukao V. L. sa leđa, u kom trenutku je V. istrgao drveno držalo od sjekire i trčao za njima.

Na ranijem glavnom pretresu ponovio je iskaz dat u istražnom postupku dodajući da je kritičnog dana okrivljeni V, nakon što je uputio prijetnje M. zbog predmetnog duga, otišao do svog vozila, provukao glavu kroz prozor i u unutrašnjost istog nešto tražio, poslije čega je brzim korakom ušao u bolnicu gdje se nalazio A.

Naveo je da je nakon kritičnog događaja, po izlasku iz bolnice, okrivljeni V. psovao M. i njemu i njegovom sinovima upućivao prijetnje u smislu da će ga zbog proteklog dešavanja u bolnici dobro zapamtiti.

Pojasnio je da je okrivljeni V. okrivljenog A. udario nogom u trenutku dok su silazili niz stepenice, u kom momentu je V. bio na gornjoj stepenici u odnosu na A, koji je bio niži od njega, dok je pri kraju svađe, okrivljenog A. koji je bio u poziciji glavom povijen prema dolje, udario dva puta drvenom držalicom u predjelu vrata.

Poznato mu je da je i prije kritičnog događaja okrivljeni V. imao svađu sa M. u vezi duga od 10,00 €, kojom prilikom im je V. upućivao prijetnje u smislu da će mu platiti zbog toga.

Na glavnom pretresu u ponovljenom postupku ponovio je ranije date iskaze dodajući da se sjeća kada je V. L. došao na lice mjesta, prišao im, pozdravio se i pitao je gdje je A. M. govoreći u smislu “gdje je ono pašče”,

a pominjao je i da mu A. duguje neke pare. Naveo je i da se slučajno zadesio na ovom mjestu, obzirom da je prethodno sreo M. M, sa kojim je i ispalio cigaretu, a zatim je došlo do kritičnog događaja. Vidio je motku kod A.M, koju je on uzeo ispred bolnice, nakon što je V. L. ušao u bolnicu. Sjeća se da je ovom palicom bilo zamahivanja gore – dolje, i tada je palicu držao A. M. a kasnije mu je tu palicu oteo V. L. Dodao je još da tokom ovog događaja V. nije zadržavao, hvatao, niti gurao.

Analizirajući iskaz ovog svjedoka i dovodeći ga u vezu sa iskazima ostalih svjedoka, odbranama okrivljenih, a posebno sadržinom reprodukovanog video zapisa, u pogledu razvoja događaja ispred lifta, sud isti ne prihvata, jer se na video snimku, zapaža njegovo prisustvo na licu mjeste tokom trajanja kritičnog događaja ispred lifta od početka do kraja, pa je bio u mogućnosti da vidi razvoj kritičnog događaja, što u svom svjedočkom iskazu nije predstavio, dok je u ostalom dijelu, odnosno razlog njegovog dolaska ispred Doma zdravlja, redosled ulazaka u zgradu Doma zdravlja, i saznanjima o prethodnim odnosima između okrivljenih, sud prihvatio, jer su u ovom dijelu potvrđeni ostalim izvedenim dokazima.

Sud je cijenio iskaz svjedokinje V. L, koja u svom iskazu u bitnom navodi, da joj je poznato da se njen sin V. L. druži sa A. i A. M, koji su i dolazili kod njih kući. Nikada nije među njima primijetila neko neslaganje i baš su se, skladno i lijepo družili. Njoj V. nikada nije govorio u smislu da ima neki problem sa A. ili A. Sjeća se događaja kada je njen sin V. posudio nekakvu obuću tzv. „džipsonke“ i to se desilo u njihovoj kući i ona je bila prisutna. A. i A. su često dolazili kod njih kući, bili su, kako navodi dragi gosti. Navela je još da je bila protiv veze njenog sina V. sa nekom djevojkom, a i A. je bio protiv toga i po tom pitanju su ona i A. bili saglasni. Nije joj poznato da je eventualni razlog svađe između A. i V, što su ona i A. bili protiv njegove veze sa tom djevojkom. Iskaz ove svjedokinje sud je prihvatio.

Iz službene zabilješke Uprave policije – CB Berane od 15. 04. 2019 godine, proizilazi da su službeni Uprave policije - CB Berane pregledom lica mjesta u naselju J, opština B, a po kazivanju okrivljenog V. L, pronašli drvenu palicu polomljenu na jednoj strani, koju su izuzeli i predali dežurnoj službi Centra bezbjednosti Berane. Sadržinu ovog pisanog dokaza sud je prihvatio, jer službena zabilješka ima svojstvo zapisnika o uviđaju.

Na fotografijama sadržanim u foto dokumentaciji Uprave policije - CB Berane od 06. 05. 2019 godine, vidi se prisustvo okrivljenih A. M, A. M. i V. L, a predmetne fotografije su sačinjene sa video snimka zabilježenog kamerama video nadzora u Domu zdravlja u Beranama.

Iz dopisa dr. R. R. od 04. 03. 2020 godine, proizilazi da se u Centru za supstitucionu terapiju Centra za mentalno zdravlje Doma zdravlja u Beranama vrši tretman zavisnika na PAS davanjem supstitucione terapije. Terapija se daje u Centru svakog radnog dana u jutarnjem terminu od 8,00 h. do 9,00 h. i u dnevnom terminu od 11,00 h. do 12,00 h. Dana, 15. 04. 2019 godine, V. L. terapiju je primio u jutarnjem terminu i istog dana nije mu propisivan recept sa lijek "Ksalol". Ni u ranijem periodu imenovani nije pribavljao recepte za lijek "Ksalol", a od ljekova iz te grupe ranije mu je propisivan lijek "Lexilium".

Uvidom u dokumentaciju - elektronsku aplikaciju, recept za lijek "Lexilium" poslednji put prije 15. 04. 2019 godine, V. L. je propisan dana 22. 06. 2017 godine, a nakon 15. 04. 2019 godine, dana 17. 04. 2019 godine, propisan mu je recept za lijek "Bromazepam". Sadržaj ovog akta sud je u potpunosti prihvatio.

Reprodukcijom video zapisa zabilježenog kamerom br. 1 video nadzora u Opštoj bolnici u Beranama vidi se u 10.12.47 h. pojavljivanje V. L. i prolazak kroz vrata. Zatim se u 10.12.57 h. vidi dolazak A. M, a iza njega i A. P, koji se zadržavaju neko vrijeme u prostoru ispred lifta i ne ulaze na vrata kroz koja je prošao V. L, da bi u 10.13.29 h. se vidjelo da kroz vrata prolaze A. M. i A. P, nakon čega u 10.13.31 h. se vidi da iz prostora u koji je prethodno ušao, izlazi A. M, a za njim se kreće V. L. i silaze niz stepenice, a iza V. se kreće svjedok A. P, a iza A. se kreće A.n M. i svi silaze niz stepenice.

Reprodukcijom video zapisa zabilježenog kamerom br. 2 video nadzora u Opštoj bolnici u Beranama vidi se u 10.13.38 h. silazak A. M. na podest, a zatim se u 10.13.41 h. vidi silazak M. M, nakon čega se na snimku vidi kako iz pozicije guranja ili čupanja na podest dolazi okrivljeni A. M. i zatim se na snimku u 10.13.42 h. vidi kako okrivljeni A. M. zadobija udarac u predjelu kuka, nakon čega sva trojica silaze niz stepenice, a na snimku se u 10.13.44 h. vidi pojavljivanje okrivljenog V. L, a iza V. se pojavljuje svjedok A. P. Zatim se na snimku u 10.13.46 h. vidi okrivljeni A. M. koji je u prostoru ispred vrata lifta, u kom momentu iz rukava desne ruke lijevom rukom izvlači predmet nalik na nož i prebacuje ga zatim u desnu ruku, a u 10.13.46 h. se vidi kako okrivljeni V. L. zadaje udarac nogom, a zatim se u 10.13.47 h. vidi kako okrivljeni A. M. zamahuje rukom u kojoj drži predmet nalik na nož u pravcu V. L. a u 10.13.48 h. na snimku se vidi okrivljeni A. M. kako vadi predmet nalik palici ispod jakne u predjelu grudi, i podiže je u zamahnuti položaj, a zatim se vidi i kako zadaje udarce tim predmetom. Zatim se vidi u 10.13.49 h. kako okrivljeni A. M. prolazi u dio prostora koji nije pokriven video nadzorom, gdje bi trebao da se nalazi okrivljeni V. L, u kom momentu okrivljeni A.M. okreće predmet nalik na nož oštricom prema malom prstu, a zatim zadaje više udaraca u predjelu leđa okrivljenom V. L, za koje vrijeme okrivljeni A. M. palicom zadaje udarce takođe V. L. u predjelu lijevog ramena, i još dva udarca u zamahu koja okrivljeni L. sprječava hvatajući A. za ruku, nakon čega oduzima A. palicu, uz međusobno guranje, nakon čega u 10.13.56 h. okrivljeni A. M. silazi niz stepenice, a zatim u 10.13.58 h. na snimku se vidi kako i okrivljeni A. M. odlazi niz stepenice, s tim što se spotakao i vidi se kako mu je lijeva noga ostala na podestu, nakon čega odmah za njima silazi i okrivljeni V. L, a svjedok A.P. je iza V, a prethodno ga je i držao za leđa.

Usporenim pregledom dijela događaja na snimku se vidi, kako okrivljeni A. M, zadaje udarce V. L. oštricom noža okrenutom prema malom prstu šake i na taj način zadaje udarce, nakon čega prevrće nož i drškom noža zadaje udarce V. L. u predjelu gornjeg dijela leđa bliže vratu.

Reprodukcijom video zapisa zabilježenog kamerom br. 18 video nadzora u Opštoj bolnici u Beranama vidi se u 10.12.24 h. prilazak okrivljenog V. L. vozilu plave boje i kako otvara vozačeva vrata, a zatim ulazi u prostoriju bolnice, a zatim se na snimku 10.12.35 h. vidi ulazak u prostoriju bolnice okrivljenog A. M, nakon čega u 10.12.41 h. u prostoriju bolnice ulazi svjedok A. P, da bi na snimku u 10.12.48 h. vidjelo kako M. M. prilazi ulaznim vratima bolnice, da bi u 10.13.04 h. ušao u bolnicu. Zatim se u 10.14.06 h. vidi kako iz bolnice izlazi M. M, držeći telefon u rukama, da bi se zatim u 10.14.07 h. na snimku vidjelo kako istovremeno iz zgrade izlaze okrivljeni A. M. i A. M, a zatim za njima u 10.14.10 h. izlazi okrivljeni V. L, držeći palicu u desnoj ruci, dok okrivljeni A. i A. se udaljavaju trčećim korakom, a zatim u 10.14.13 h. iz zgrade bolnice izlazi svjedok A. P, nakon čega okrivljeni V. L. sjeda u vozilo plave boje, a potom mu prilazi M. M. na udaljenost od najbliže pola metra.

Iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta UP – CB Berane br. 02-240-756 od 05. 06. 2019. godine proizilazi da je policijski službenik privremeno oduzeo od lica M. M. mobilni telefon marke Alkatel model 5070D sa IMEI ..., IMEI ..., kao i karticu telefona sa brojem

Sud je cijenio nalaz i mišljenje vještaka za telekomunikacije S. Š. od 14.06.2019. godine. U svom nalazu vještak navodi da se u pregledanom telefonu (marke Alkatel) nalaze sačuvane sledeće SMS poruke između brojeva ... i .. (poruka od .. ka .., a poruka od .. ka ..). Sačuvane SMS poruke i to 12. 04. 2019. Godine u 07:11 „E V. šta radiš, gledamo se danas oko 1,2 sata za repa da znaš brate pa da ti javim“, dok je sačuvana poruka preko aplikacije Viber, između brojeva .. i .. i to 13. 05. 2019. godine u 15:45 „Vidiš boga ima sve ću od sebe dati i advokat bolje da ste vratili dug nego da dodjete sa čim ste došli sve kamere snimile poz vidimo se na sud“. Nalaz i mišljenje ovog vještaka sud je prihvatio.

Po osnovu medicinske dokumentacije i to: izvještaja ljekara specijaliste Opšte bolnice Berane od 15. 04. 2019 godine, br. protokola 7443 i izvještaj ljekara specijaliste br. 1215 od 19. 02. 2020 godine, na ime V. L, izvještaja ljekara specijaliste OB Berane od 15. 04. 2019 godine, na ime A. M. br. protokola 7460, i izvještaja ljekara specijaliste OB Berane od 15. 04. 2019 godine, na ime A.M, br. protokola 7461, nalaze i mišljenja dali su vještaci medicine struke dr. M. M. i sudske medicine dr. I.Č.

Sud je cijenio nalaz i mišljenje vještaka medicine struke dr. M. M. Vještak M. u svom nalazu navodi da je uvidom u medicinsku dokumentaciju na ime A. M. ustanovio da je konstatovano kako je isti zadobio povrede u predjelu lijevog mastoida (nastavak potiljačne kosti iza uva) i niz vrat dva linearna krva podliva dužine oko 4 cm, na desnom koljenu oguljotinu oko 1 cm i na desnom dlanu u predjelu linije dlana oguljotinu kože. Sve navedene povrede vještak kvalifikuje kao lake tjelesne povrede.

Linearni krvni podlivi u predjelu lijevog mastoidnog nastavka i vrata navjerovatnije su nastali dejstvom tupog mehaničkog oruđa kao što je drvena ili metalna palica ili slično, s tim što ovakve povrede nijesu mogle nastati oštricom mehaničkog oruđa. Oguljotine u predjelu desnog dlana i oguljotina u predjelu desnog koljena mogle su nastati tangencionalnim dejstvom tupog neravnog mehaničkog oruđa, a takođe mogle su nastati i pri padu na tvrdu neravnu podlogu.

Uvidom u medicinsku dokumentaciju na ime V. L. ustanovio je da je konstatovano kako je V. L. zadobio povrede u predjelu spoljašnje strane lijeve nadlaktice - ubodna rana dimenzija oko 3x2 cm, i manji krvni podliv u predjelu rane, u predjelu lijevog ramena ubodna rana dimenzija 2x1,5 cm. Opisane povrede vještak kvalifikuje kao lake tjelesne povrede, a što se tiče mehanizma nastanka naveo je kako opisane povrede u vidu ubodnih rana nastaju oštrim vrhom nekog mehaničkog oruđa (kao što je nož i slično).

Uvidom u medicinsku dokumentaciju na ime A.M. ustanovio je kako se A. M. prilikom pregleda kod ljekara žalio na bol u desnoj strani stomaka, a ljekari prilikom pregleda nijesu konstatovali nikakve povrede.

Sud je cijenio nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine dr I. Č. U svom nalazu od 16. 12. 2019 godine, navela je da su dana 15. 04. 2019. godine od strane ljekara Opšte bolnice Berane pregledani V. L, A. M. i A. M, te da su tom prilikom kod V. L. ustanovljene sledeće povrede: ubodno rezna rana u predjelu spoljašnje strane lijeve nadlaktice i ubodno rezna rana u predjelu lijevog ramena. Navedene povrede posljedica su dvokratnog direktnog dejstva vrha i oštrice aktivno zamahnutog oruđa, moguće britve, te da se navedene povrede kvalifikuju kao laka tjelesna povreda. Intezitet sile prilikom zadobijanja udarca je bio lak. Veliki krvni sudovi se u predjelu nadlaktice nalaze na unutrašnjoj strani, zahvataju manju zapreminu nadlaktice i za njihovo povređivanje bi bilo potrebno da sila djeluje mnogo većim intezitetom, te je malo vjerovatno da bi se nanošenjem ovih povreda isti povrijedili (na način koji bi bio doveden u opasnost život oštećenog). Imajući u vidu lokalizaciju opisanih povreda, vještak je mišljenja da su oba udarca zadata u kratkom vremenskom periodu i da oštećeni i napadač za to vrijeme nijesu u bitnom mijenjali svoj međusobni položaj, a da su se ukoliko je napadač držao nož u desnoj ruci mogli nalaziti u položaju licem u lice jedan prema drugom, a ukoliko je napadač držao nož u lijevoj ruci isti se mogao nalaziti iza i ulijevo u odnosu na

oštećenog. Sudskomedicinski i drugi položaji su mogući. Kod A. M. ustanovljene su sledeće povrede : dva crtasta krvna podliva u lijevom zaušnom predjelu i na lijevoj polovini vrata, oguljotine u predjelu desnog dlana i oguljotina u predjelu desnog koljena. Navedene povrede posljedica su dejstva tupine mehaničke sile i iste su mogle nastati usled najmanje trokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa – najmanje tri udarca, moguće drvenom palicom, ili za to nekim drugim pogodnim oruđem, dok su povrede oguljotine u predjelu desnog dlana i oguljotina u predjelu desnog koljena mogle nastati i mehanizmom pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu, ukoliko je postojala okolnost da je A. M. padao. U vrijeme nanaošnja, pojedinačno i zbirno, zadobijene povrede se kvalifikuju kao laka tjelesna povreda. Kod A. M. ustanovljene su sledeće povrede nagnječenja u predjelu trbuha. Navedena dijagnoza je postavljena nekritično, uz uredan ljekarski klinički nalaz – bez spolja na koži opisanih tjelesnih povreda (nagnječenje je spreg oguljotine i krvnog podliva), tako da se ista ne može prihvatiti i sudskomedicinski elaborirati, a što ne isključuje mogućnost dejstva sile u navedeni predio tijela, ali sila koja je djelovala nije bila dovoljnog inteziteta da dovede do nastanka tjelesne povrede. Dakle, na osnovu dostavljene medicinske dokumentacije u predmetnom događaju A. M. nije zadobio tjelesne povrede.

Pojašnjavajući nalaz na ranijem glavnom pretresu, vještak dr. I. Č. je navela da ostaje u cjelosti pri osnovnom nalazu, pojasnivši da su u medicinskoj dokumentaciji na ime okrivljenog V. L. opisane dvije rane, kod kojih su opisane po dvije dimenzije i to dužina i širina istih. Što se tiče dubina predmetnih povreda u medicinskoj dokumentaciji nije opisana dubina rana, međutim, imajući u vidu da iste nijesu ušivene, kao i da nije stavljen dren, vrlo vjerovatno da se radilo o plićim ranama. Imajući u vidu predio dijela na kojem se rane nalaze da je ta dubina vjerovatno oko 1 do 2 cm.

Obzirom da su predmetne rane obrađene na način kao je navedeno „obrađa rane sa toaletom, kompresivni zavoj“, te da su dati antibiotici, zaključuje da se radilo o plićim ranama, jer dubina nije opisana. U konkretnom slučaju, intenzitet sile prilikom zadobijanja udaraca i nanošenja povreda u vidu ubodno-reznih rana kod L. V. je bio lak i specijalisti sudske medicine se izjašnjavaju o intenzitetu sile koja dođe do tijela, a ne o intenzitetu zamaha mehaničkog oruđa, što je različito. Pojasnila je da se ljekari sudske medicine izjašnjavaju u vezi sa intenzitetom sile koja djeluje na tijelo, a ne na silu zamaha mehaničkog oruđa ka tijelu, jer zamah može biti usporen raznim okolnostima. U konkretnom slučaju, ukoliko je napadač držao nož u desnoj ruci u položaju da je sječivo noža „okrenuto ka malom prstu šake“, napadač i oštećeni su se mogli nalaziti položajem licem u licem i na bliskom međusobnom rastojanju, a za ranu opisanu u predjelu spoljašnje strane lijeve nadlaktice, ruka u odnosu na nadlakticu ispred i ulijevo, a za ranu u predjelu lijevog ramena se nije mogla izjasniti, jer joj nije opisana bliža lokalizacija. Nakon neposrednog pregleda okrivljenog V. L., izjavila je da u predjelu prednje strane lijeve nadlaktice, u donjoj trećini, u promjeru oko 1x0,5 cm i na granici gornje i zadnje strane lijevog ramena, u promjeru oko 1x0,5 cm, koža je ožiljno izmijenjena ružičasto sedefasta. Imajući u vidu da se rana u predjelu ramena nalazi na granici gornje i zadnje strane ramena, to je ista mogla biti nanesena ukoliko su se napadač i oštećeni nalazili položajem licem u lice jedan prema drugom, ukoliko je napadač nož držao u desnoj ruci, a da se ruka nalazila ulijevo u odnosu na oštećenog.

Pojasnila je još da kada je u pitanju nož kao mehaničko oruđe, mogu nastati rane sjekotine i rane ubodine, odnosno ubodno-rezne rane u svim situacijama kada sudsko-medicinski ne postoji dovoljno parametara da se tačno opredijeli da li je u pitanju rana ubodina ili rana sjekotina, pa je u konkretnom slučaju rane kod okrivljenog V.L. opisala kao ubodno-rezne rane.

Kada su u pitanju povrede opisane pod tačkom A kod okrivljenog M. A, odnosno dva crtasta krvna podliva u lijevom zaušnom predjelu i na lijevoj polovini vrata, izjasnila se da su mogla nastati od najmanje jednokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog oruđa, jednog udarca ukoliko je mehaničko oruđe drvena palica, što pripada grupi duguljastih mehaničkih sredstava kada na koži mogu nastati krvni podlivi prugastog odnosno crtastog oblika (tremline) krvni podlivi i navedene povrede nijesu mogle nastati mehanizmom pada i udara o tvrdu podlogu.

Na glavnom pretresu u ponovljenom postupku vještak dr. Č. je navela da ostaje u cjelosti pri ranije datom nalazu i mišljenju kao i pojašnjenjima, dodajući da prilikom davanja osnovnog nalaza i mišljenja, nije imala na uvid video snimak, a mišljenje na nivou mogućnosti, a ne sigurnosti je dala u odnosu na najčešće moguće položaje za nanošenje povreda koje su lokalizovane kao kod L. V.

Kada je u pitanju ruka u kojoj se drži predmetno oruđe, ista se navodi opet u najdominantnijem broju slučajeva. Imajući u vidu, da je ruka pokretni dio tijela, ne može isključiti mogućnost da je nož držao napadač u desnoj ili u lijevoj ruci. U svakom slučaju, ukoliko je na samom video snimku prezentovan i prikazan u sudnici način nastanka i razvoj kritičnog događaja tokom kojeg je prikazan mogući način povređivanja nekog od učesnika, onda je to vjerodostojnije u odnosu na to što može bilo koji sudski vještak pretpostaviti na osnovu medicinskih činjenica.

Povrede u vidu dva crtasta krvna podliva kod M. A. opisane pod tačkom A, su kao što je navedeno dva crtasta krvna podliva, odnosno dvije povrede. Imajući u vidu izjašnjenje sa glavnog pretresa od 20. 02. 2020 godine, koje izjašnjenje u potpunosti odgovara osnovnom nalazu i mišljenju, jer je u osnovnom nalazu i mišljenju navedeno da su sve povrede kod M. A. mogle nastati usled najmanje trokratnog direktnog dejstva sile, a u pojašnjenju da su dva crtasta krvna podliva mogla nastati od najmanje jednokratnog direktnog dejstva sile. U prethodno navedenom, ne postoji sudsko-medicinska razlika.

Kao što je navedeno u osnovnom nalazu i mišljenju, sve povrede kod M.A. su mogle nastati drvenom palicom. Povrede u vidu oguljotina u predjelu desnog dlana i desnog koljena kod M. A. su mogle nastati i mehanizmom pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu, ukoliko je takva okolnost postojala. Povrede opisane pod tačkom A nalaza kod M. A, imajući u vidu njihove sudsko-medicinske karakteristike su najvjerovatnije nastali udarcem drvenom palicom, odnosno nekim duguljastim mehaničkim sredstvom. Kada su u pitanju povrede opisane pod B i C, za njih nema dovoljno sudsko-medicinskih parametara da se izjasni o većoj vjerovatnoći-da li su nastale mehanizmom direktnog dejstva sile ili usled pada.

Povrede u vidu dva crtasta krvna podliva kod M. A. su dva krvna podliva crtastog oblika. Nema medicinski opisanih parametara na osnovu kojih bi se izjasnila da li su one bile paralelne, ukrštene, i dr, ali na osnovu opisa može da kaže da su mogle nastati usled najmanje jednokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa, najmanje jednog udarca, moguće drvenom palicom.

Povrede opisane pod tačkom A kod M. A. u vidu dva crtasta krvna podliva u lijevoj zaušnom predjelu i na lijevoj polovini vrata, kako su opisane u medicinskoj dokumentaciji nijesu mogle nastati mehanizmom pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu, pa ni mehanizmom pada i udara prilikom spuštanja niz 10 stepenica obloženih mermerom. Povrede opisane pod B i C kod M. A. su mogle nastati mehanizmom pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu, pa i mehanizmom pada i udara o 10 stepenica obloženih mermerom. Povrede opisane pod A kod M. A. nijesu mogle nastati ni mehanizmom pada i udara zadnjom stranom vrata i lijevom zaušnim predjelom o ivicu stepenica. Vještak je još navela i da njoj kao vještaku rekonstrukcije u konkretnom slučaju nije potrebna, s obzirom na činjenicu da je gledala snimak događaja.

Analizirajući nalaze i mišljenja vještaka medicinske struke dr. M. M. i vještaka sudske medicine dr. I. Č, sud iste prihvata u cjelosti, nalazeći pri tom da između istih nema nekonzistentnosti.

Uvidom u izvod iz registra kaznenih evidencija na ime okrivljenog A. M. utvrđeno je da je ranije osuđivan i to: presudama Osnovnog suda u Beranama K. br. 226/15 od 17. 05. 2016 godine, zbog kd. iz čl. 239 st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 30 dana, K. br. 67/16 od 23. 06. 2016 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 tačka 3 Kz-a CG na kaznu zatvora od 7 mjeseci, K. br. 69/16 od 27. 10. 2016 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 tačka 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 6 mjeseci, K. br. 70/16 od 28. 09. 2016 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 tačka 3 Kz-a CG na kaznu zatvora od 3 mjeseca.

Uvidom u izvod iz registra kaznenih evidencija na ime okrivljenog A. M. utvrđeno je da ranije nije osuđivan.

Uvidom u izvod iz registra kaznenih evidencija na ime okrivljenog V. L. utvrđeno je ranije osuđivan i to: presudama Višeg suda u Bijelom Polju, K. br. 30/04 od 30. 12. 2004 godine, zbog kd. iz čl. 242 st. 4 u vezi st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 2 godine i 6 mjeseci, Osnovnog suda u Beranama, K. br. 281/05 od 21. 07. 2006 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 3 mjeseca, K. br. 135/07 od 20. 10. 2009 godine, zbog kd. iz čl. 240 st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 1 godinu, Osnovnog suda u Podgorici K. br. 25/10 od 16. 04. 2012 godine, zbog kd. iz čl. 152 st. 2 u vezi st. 1 Kz-a CG na novčanu kaznu od 1.300 eura, Osnovnog suda u Beranama, K. br. 137/14 od 25. 02. 2015 godine, zbog kd. iz čl. 168 st. 1 Kz-a CG na novčanu kaznu od 800 eura, Osnovnog suda u Podgorici K. br. 569/2019 od 14. 04. 2020 godine, zbog kd. iz čl. 384 st. 4 u vezi st. 1 Kz-a CG na kaznu zatvora od 1 godinu.

Cijeneći odbrane okrivljenih i dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, a shodno čl. 370 Zakonika o krivičnom postupku CG, sud je utvrdio činjenično stanje i na osnovu istog zaključio da su okrivljeni A. M. i V. L. izvršili krivična djela stavljena im na teret za koja su krivi iz sledećih razloga.

Analizirajući odbranu okrivljenog A. M. koji negira izvršenje krivičnog djela, braneći se kako je kritičnom prilikom dok su silazili niz stepnice Doma zdravlja, okrivljeni V. L. nogom obuvenom u patiku udario A. M. u predjelu stomaka, nakon čega je, kako navodi A, iz jakne izvadio držalicu oko 50-60 cm i istom udario okrivljenog V. L. prvo u predjelu leđa sa lijeve strane, a zatim i u predjelu desne struke, nakon čega mu je okrivljeni V. L. oduzeo držalicu i istom počeo da udara njega – A. u predjelu desne ruke, glave i vrata, da bi tek nakon toga on – A. iz džepa jakne izvadio britvu i kazao L. da mu ne prilazi jer će imati problem. Međutim, V. je kako navodi, nastavio da udara i njega i njegovog brata tokom silaska niz stepenice sve do prizemlja, tokom kog silaska je on – A, V. zakačio dva puta britvom u predjelu lijeve ruke.

Nesporno je tokom postupka utvrđeno da je u kritičnom događaju okrivljeni V. L. zadobio dvije povrede u vidu ubodnih rana u predjelu lijeve nadlaktice i lijevog ramena, a što je utvrđeno iz medicinske dokumentacije na ime okrivljenog V. L., kao i nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. M. M. i vještaka sudske medicine dr. I. Č, koji su navedene povrede kvalifikovali kao lake tjelesne povrede.

Kritični događaj, odnosno njegov razvoj, sud je primarno utvrdio iz pregledanog video zapisa zabilježenog kamerama video nadzora Doma zdravlja u Beranama, dok je uzrok nastanka događaja sud utvrdio iz odbrana okrivljenih i iskaza saslušanih svjedoka. Tako je iz odbrana okrivljenih, kao i iskaza svjedoka M. M. utvrđeno da je razlog nastanka nesuglasica, a koje su rezultirale nastankom kritičnog događaja, pozajmljivanje obuće od strane V. L. A. M, i neračišćeni odnosi u vezi sa plaćanjem cijene za tu obuću. U takvim uslovima, proizilazi da je okrivljeni V. L. potraživao novac za predmetu obuću od A. M, pa i njegove porodice, te da je kritičnog dana i pošao u Dom zdravlja, i to upravo u vrijeme drugog termina za prijem terapije.

Sud prihvata odbranu okrivljenog A. M. da u prvom terminu za prijem predmetne terapije nije smio ostati, jer je vidio okrivljenog V. L. u Domu zdravlja, pa se vratio kući, da bi došao da primi terapiju u drugom terminu, zajedno sa ocem M.M. i bratom A. što su potvrdili i saslušani svjedoci M. M. i A. P.

Nesporno je utvrđeno prevashodno iz pregledanog video snimka, kao i iz odbrane okrivljenog A. M. da je A. M. kritičnom prilikom imao nož sa sobom, kojim je i nanio povrede okrivljenom V. L.

Postupanje okrivljenog A. M, nakon što je došlo do sukoba između njega i A. sa jedne strane i okrivljenog V.L, po ocjeni ovog vijeća, se ne može smatrati postupanjem u nužnoj odbrani, niti eventualnim prekoračenjem iste, iz razloga što je u momentu nastanka kritičnog događaja, okrivljeni V. L. sam, dok su uz A. M, njegov brat A, otac M. i drug A. P, kojom prilikom okrivljeni V. L. nije imao nikakav predmet koji bi mu mogao poslužiti u eventualnom sukobu sa A. i njegovom rodbinom. U takvoj situaciji, okrivljeni A. M. iz rukava vadi nož, i zadaje udarce okrivljenom V.L, od kojih L. zadobije povrede opisane u izreci presude.

I pored činjenice da se vještak sudske medicine dr. I. Č. izjasnila kako je intenzitet sile prilikom zadobijanja udaraca i nanošenje povrede kod V. L. bio lak, s tim što se nije opredijelila u pogledu intenziteta zamaha mehaničkim oruđem, to je po ocjeni ovog vijeća, imajući u vidu sadržinu video zapisa, postupanje okrivljenog A. M. u prvoj fazi nastanka kritičnog događaja bilo sa ciljem da okrivljenog V. L. liši života, jer u više navrata zamahuje prema L. rukom u kojoj drži nož, i udara ga sječivom bez eventualne zadržke ili ograničenja sile na bilo koji način. Takvim postupanjem okrivljeni A. M. je htio da liši života okrivljenog V. L.

Kasnije postupanje okrivljenog A. M. nakon što se u događaj umiješao okrivljeni A. M. i sukobio sa okrivljenim V. L, kod činjenice da je prevrnuo nož u ruci i zatim zadavao udarce okrivljenom V. L. drškom noža, ukazuje da u tom trenutku odustaje od namjere da istog liši života.

Dakle, ne prihvatajući odbranu okrivljenog A. M. u opisanom dijelu, a iz dokaza izvedenih tokom postupka, utvrđeno je da je okrivljeni A. M. kritičnog dana postupao u uračunljivom stanju i da je bio sposoban da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima, pa je pokušao da liši života okrivljenog V. L, na način što je, nakon što je došlo do svađe, izvadio nož iz desnog rukava i sječivom udarao V. L. u predjelu ramena i lijeve ruke, a zatim nastavio da ga udara drškom noža, kojom prilikom mu je nanio lake tjelesne povrede u vidu ubodne rane u predjelu lijeve nadlaktice i lijevog ramena. Imajući u vidu sadržaj video snimka, na kome je prikazano na koji način okrivljeni A. M. zadaje udarce V. L, intezitet zadavanja udaraca, međusobni položaj, kao u činjenicu da su povrede iako lake, nastale na gornjem dijalu trupa V. L, u kom dijelu se nalaze i vitalni organi, to su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Postupajući na opisani način okrivljeni A. M. je bio svjestan da može lišiti života okrivljenog V. L, što je i htio, pa je krivično djelo izvršio sa direktnim umišljajem.

Analizirajući odbranu okrivljenog V. L. i dovodeći je u vezu sa izvedenim dokazima, sud istu ne prihvata, cijeneći je smišljenom radi pokušaja izbjegavanja sopstvene odgovornosti. Naime, okrivljeni V. L. u svojoj odbrani navodi kako je navodno u kritično vrijeme došao u Dom zdravlja da bi podigao terapiju kod dr. R, te da je navodno sasvim slučajno sreo prvo rodbinu okrivljenog A. M. ispred Doma zdravlja, a zatim i A. M. u prostorijama Doma zdravlja, obzirom da je iz dopisa dr. R. R. utvrđeno da je okrivljeni V. L. kritičnog dana terapiju primio u jutarnjem terminu i da mu nije kritičnom prilikom propisivan lijek "Ksalol". Naprotiv, po ocjeni ovog vijeća, a što proizilazi iz odbrana okrivljenih A. i A.M, kao i iskaza svjedoka M. M, okrivljeni V. L. je zapravo tražio okrivljenog A. M, a sve radi duga u vezi sa obućom koju je okrivljeni A. M. dobio od okrivljenog V. L. Razvoj događaja u pogledu postupanja okrivljenog V. L, a kako je to sadržano na predmetnom video zapisu zabilježenom kamerama video nadzora, upućuje da je okrivljeni V. L, krenuo sa namjerom da traži novac na ime duga, te je zajedno sa okrivljenim A. i A. M. silazio niz stepenice, da bi u jednom trenutku došlo do tuče, koju je upravo on započeo udarivši nogom okrivljenog A. M, koji je potom iz jakne izvadio drvenu palicu, kojom je pokušavao da zada udarce okrivljenom V. L. Okrivljeni V. L. je naveo da je tokom ovog dijela događaja, osjetio peckanje u lijevom ramenu i bol u predjelu lijeve ruke, da bi zatim oteo drvenu palicu od okrivljenog A. M, nakon čega su A. i A. M. pobjegli niz stepenice. Dakle, u ovom trenutku bijega A. i A. M. prestao je svaki napad na okrivljenog V. L, pa se njegovo postupanje nakon što je oteo palicu okrivljenom A.M. ne može smatrati postupanjem u nužnoj odbrani, jer on po otimanju palice, kako proizilazi iz odbrana okrivljenog A.M, a vidi se i na video snimku, kreće se za njima niz stepenice i tom prilikom zadaje udarce A. M. u predjelu glave. Iz medicinske dokumentacije na ime

okrivljenog A. M. nesporno je utvrđeno da je kritičnom prilikom zadobio lake tjelesne povrede u vidu dva linearna krvna podliva u predjelu potiljačne kosti iza lijevog uva, koja se nastavila niz vrat, a vještak sudske medicine se izjasnila da su opisane povrede mogle nastati upravo dejstvom tupo-tvrde sile kakva je drvena palica koja je i izuzeta. I u ponovljenom postupka vještak sudske medicine dr. I. Č, decidno se izjasnila da povrede kod M.A. u vidu dva crtasta krvna podliva u lijevom zaušnom predjelu i na lijevoj polovini vrata, kako su opisane u medicinskoj dokumentaciji nijesu mogle nastati mehanizmom pada i udara o tvrdu i neravnu podlogu, pa ni mehanizmom pada i udara prilikom spuštanja niz 10 stepenica obloženih mermerom. Imajući u vidu sadržinu medicinske dokumentacije na ime A. M. te nalaze i mišljenje vještaka medicinske struke, sud ne prihvata navode iz odbrane okrivljenog V. L. da je A. M. povrede zadobio mehanizmom pada niz stepenice, već prihvata dio iz odbrane okrivljenog A.M. da mu je povrede u predjelu vrata nanio okrivljeni V. L. udarajući ga drvenom palicom koju je prethodno oteo od A. M, u kom pravcu su se izjasnili i vještak medicinske struke dr. M. kao i vještak Sudske medicine dr. I. Č.

Dakle, postupajući na opisani način, okrivljeni V. L. je u svojim radnjama ostvario sva bitna obilježja bića krivičnog djela laka tjelesna povreda iz čl. 152 st. 2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, jer je bio svjestan da je predmetna palica sredstvo podobno da se tijelo teško povrijedi i zdravlje teško naruši, što objektivno i jeste, pa je ipak istom zadavao udarce okrivljenom A. M. u predjelu glave, te je krivično djelo izvršio sa direktnim umišljajem.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 42 KZ-a CG, koje se odnose na odmjeravanje kazne, pa je na strani okrivljenog A. M. našao od olakšavajućih okolnosti da se radi o licu lošeg imovnog stanja, te da je osoba relativno mlađe životne dobi, dok je od otežavajućih okolnosti na njegovoj strani našao raniju osuđivanost. Kod činjenice da je krivično djelo ostalo u pokušaju, sud je okrivljenom A. M. primjenom čl. 45 i 46 Krivičnog zakonika Crne Gore, ublažio mu kaznu ispod zakonom predviđenog minimuma, osuđujući ga na kaznu zatvora od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca.

Kod okrivljenog V. L. od olakšavajućih okolnosti sud je našao da je lice koje je lošeg imovnog stanja, dok je od otežavajućih okolnosti na njegovoj strani našao raniju osuđivanost, pa ga je osudio na kaznu zatvora od 3 (tri) mjeseca.

Sud je prilikom odmjeravanja kazni imao u vidu i uvjerljive navode okrivljenih A. M. i V. L. kako su se nakon kritičnog događaja izmirili i mišljenja je da će se sa izrečenim kaznama moći postići svrha kažnjavanja iz čl. 32 Kz-a CG, odnosno uticati na okrivljene da ubuduće ne vrši krivična djela, uticati na druge da to ne čine, izraziće će se društvena osuda za krivično djelo i ukazati na obavezu poštovanja zakona, a samim tim jačaće se moral i uticati na razvijanje društvene odgovornosti.

Shodno čl. 226 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je da okrivljeni A. M. i V. L. plate na ime paušala iznos od po 80,00 eura, imajući u vidu složenost i trajanje krivičnog postupka, te imovinske prilike okrivljenih, kao i na ime ostalih troškova krivičnog postupka solidarno iznos od 1.067,10 eura, koji se odnose na naknadu na ime vještačenja vještaka medicinske struke, vještaka za telekomunikacije i namještenika sudskog savjeta.

Imovinsko-pravnog zahtjeva nije bilo.

Naprotiv, sud je okrivljenog A. M. oslobodio od optužbe da je izvršio krivično djelo ubistvo u pokušaju u saizvršilaštvu sa okrivljenim A. M. iz čl. 143 u vezi st. 20 i čl. 23 st. 2 Krivičnog zakonika Crne Gore, nalazeći

da nije dokazano da je izvršio predmetno krivično djelo.

Naime, okrivljeni A. M. negira izvršenje krivičnog djela, braneći se da je kritičnog dana došao zajedno sa bratom A. M. da A. primi terapiju, a kasnije je došao i njihov otac M. M. Razlog, kako je naveo njegovog dolaska zajedno sa okrivljenim A. M. je taj što se njegov brat A. M. plašio V. L. koga je vidio u prostorijama Doma zdravlja u jutarnjem terminu. Različito je predstavio razlog posjedovanja drvene palice, pa je u odbrani tokom istrage naveo da je zapravo drvenu palicu ugledao na stepenicama gdje se desio kritični događaj, dok je na glavnom pretresu kazao da je drvenu palicu prethodno našao u blizini bolnice. Obzirom da je optužbom predstavljeno da je zajedno sa A. M, dakle, kao saizvršilac pokušao da liši života okrivljenog V. L, to je sud sa posebnom pažnjom analizirao postupanje ovog okrivljenog, tim prije što predmetna palica dužine 50 cm u koju je sud izvršio uvid, nije takve težine, oblika ili materijala da je pogodna za izvršenje krivičnog djela ubistvo, tim prije što su očigledno A. M. i A. M, pošli prema Domu zdravlja, kako bi A. primio terapiju u drugom terminu, a nakon što se okrivljeni A. M. vratio kući ne primivši terapiju u jutranjem terminu. Dakle, u takvim uslovima, da se okrivljeni A.M. pripremao za izvršenje krivičnog djela za koje je optužen zajedno sa okrivljenim A. M, to je imao sve uslove da sa sobom ponese neko sredstvo podobnije da izvrši predmetno krivično djelo, moguće i kao sredstvo koje je sa sobom ponio okrivljeni A. M. Osim toga, postupanje ovog okrivljenog u trenutku nastanka kritičnog događaja ukazuje da je upravo on zadobio prvi udarac od V. L. i da zatim vadi drvenu palicu, i prema sadržini video zapisa, zamahuje predmetnom palicom i moguće zadaje udarac u predjelu lijeve strane tijela, ispod pazuha, okrivljenom V. L, nakon čega mu okrivljeni V. L. otima predmetnu palicu. Analizirajući medicinsku dokumentaciju na ime okrivljenog V. L, te nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke i sudske medicine proizilazi da okrivljeni V. L. na ovom dijelu tijela, gdje i prema sadržini video zapisa bi trebalo da je zadobio udarac drvenom palicom, nema tjelesnih povreda.

Dakle, kod činjenice da je okrivljeni A. M. mogao da ponese sa sobom neko sredstvo podobnije da se izvrši krivično djelo za koje je optužen, a što nije učinio, te da kritičnom prilikom nije nanio nijednu povredu okrivljenom V. L. predmetnom palicom, i u nedostatku bilo kog dokaza koji bi ukazivao na eventualni dogovor između njega i okrivljenog A. M. da izvrši krivično djelo za koje je optužen, to je sud okrivljenog A. M. oslobodio od optužbe.

Sud se u konkretnom slučaju prilikom utvrđivanja krivice okrivljenog A. M, rukovodio principom „In dubio pro reo“, što je i bitan element prava na pravično suđenje iz člana 6 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, pri čemu je teret dokazivanja isključivo na tužiocu, te i najmanja sumnja u vezi sa dokazom mora da ide u prilog optuženom (Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije - predstavka br. 10590/83). Primjena načela „In dubio pro reo“, podrazumijeva da sve činjenice koje idu na teret okrivljenom moraju u krivičnom postupku biti utvrđene, odnosno dokazane, sa izvjesnošću, a ako se to ne utvrdi, odnosno ako samo postoji sumnja da one postoje, uzima se da te činjenice ne postoje. Prema ovom načelu, koje je sadržano u odredbi čl. 3 st. 3 ZKP-a CG, ako i nakon pribavljanja svih raspoloživih dokaza i njihovog izvođenja u krivičnom postupku, ostane samo sumnja u odnosu na postojanje nekog bitnog obilježja krivičnog djela ili u pogledu činjenica od kojih zavisi primjena neke odredbe Krivičnog zakonika ili ZKP-a, sud će donijeti odluku koja je povoljnija za okrivljenog.

Dakle ni iz jednog dokaza niti odbrana okrivljenih A. i A. M. ne proizilazi da su se kritičnog dana dogovorili da izvrše krivično djelo na štetu V. L. Naprotiv satnje izvredjenih dokaza upućuje na zaključak da su zapravo izbjegavali sukob sa V. L. obzirom da okrivljeni A. M, plašeći se V. L, odustaje od uzimanja terapije u jutarnjem terminu i dolazi u drugom podnevnom terminu, zajedno sa ocem, bratom-okrivljenim A, kojom prilikom okrivljeni A. zajedno sa ocem i svjedokom P, čekaju okrivljenog A. ispred zgrade Doma zdravlja, da bi kasnije kako je utvrđeno, okrivljeni V. L, inicirao sukob i fizički obračun. Dakle u ovom slučaju osnovana sumnja, da je okrivljeni A. M. izvršio krivično djelo za koje je optužen, nije podignuta na stepen izvjesnosti.

Prednje istačeno oredjeljuje ovaj sud da okrivljenog A. M. shodno čl. 373 st.1 tačka 2 Zakonika o krivičnom postupku, oslobodi od optužbe iz razloga jer nije dokazano da je kao saizvršilac izvršio krivično djelo za koja je optužen.

Shodno čl. 230 ZKP-a CG, sud je donio odluku da troškovi postupka za oslobađajući dio presude, padaju na teret budžetskih sredstava, a o istima će biti odlučeno posebnim rješenjem, dok imovinsko pravnog zahtjeva prema A. M, nije bilo.

Sa navedenih razloga, na osnovu čl. 374 i 373 st. 1 tač. 2 ZKP-a CG, odlučeno je kao u izreci presude.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 02. 11. 2021 godine.

Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,

Radmila Duborija,s.r.Ivan Adamović,s.r.

PRAVNA POUKA: Nezadovoljna stranka

ima pravo žalbe, u roku od 15 (petnaest)

dana, od dana prijema presude, putem ovog

suda za APELACIONI SUD CRNE GORE.